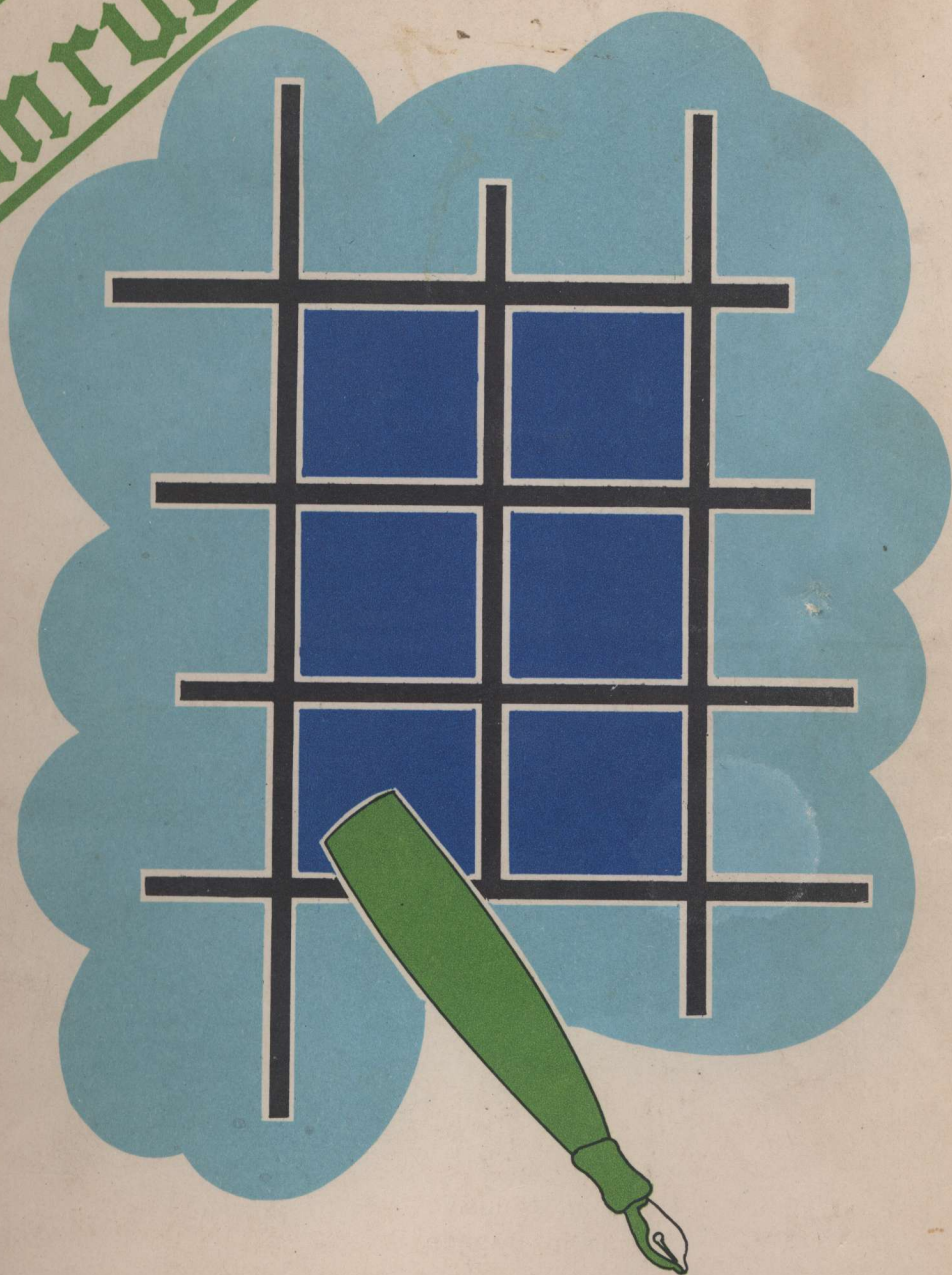
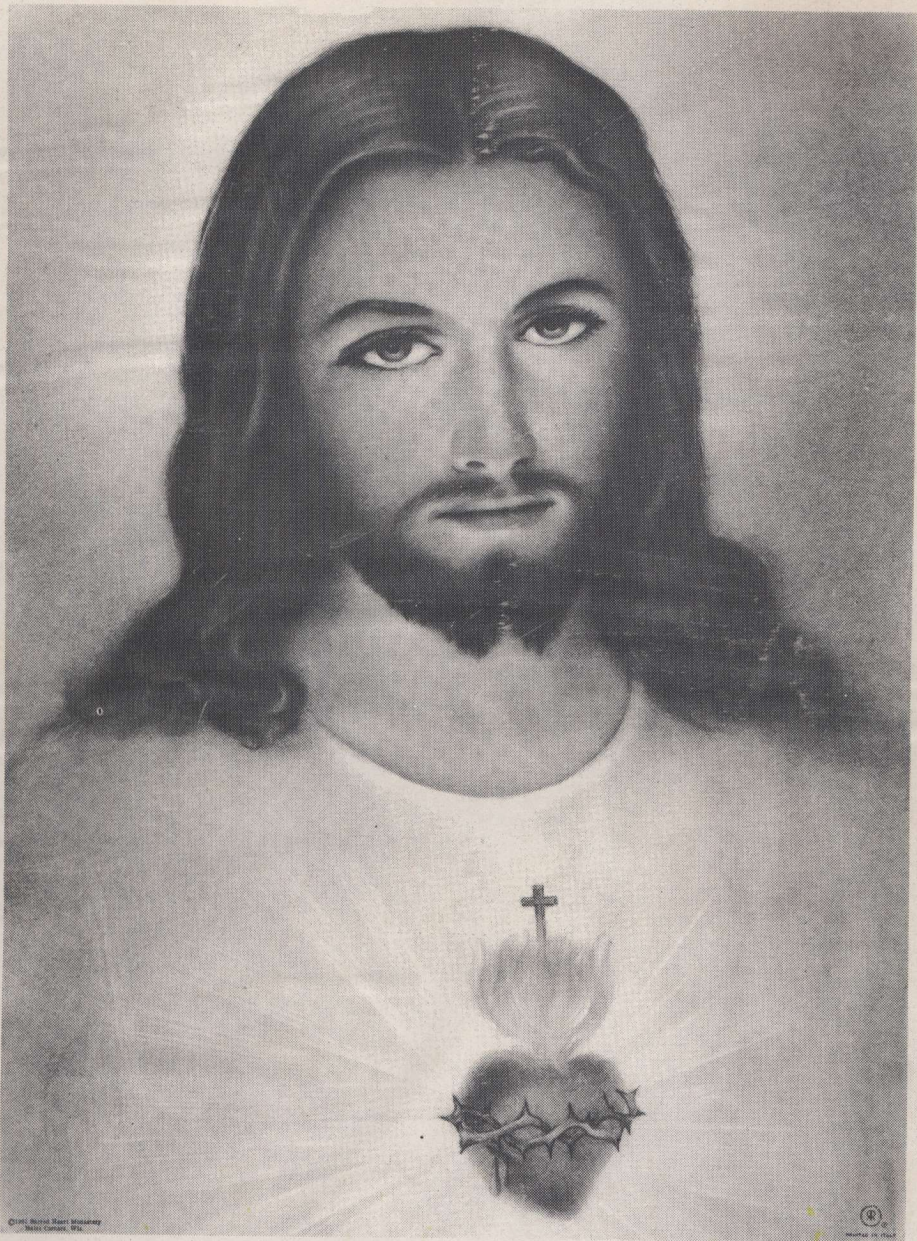

Smruthi

**CHRIST COLLEGE
ANNUAL 1990-91**

©1961 Sacred Heart Missionary
Society, Canada, Inc.

MADE IN CANADA

SARUTHI

Christ College Annual-91

*Is Dedicated To
Fr. Mani Giles,
The Founder Principal Who
Retires This Year.*

Welcome to our new Rector

Rev. Fr MANI GILES-CMI

Christ College completes twenty-two years.
This is the twenty first issue of the
College Annual.

SMRUTHI

CHRIST COLLEGE

ANNUAL 1990-1991

Publisher : Rev. Dr. Antony Kariyil (CMI)

Administrative

Manager : Rev. Fr. Thomas
Chatamparambil (CMI)

Editor-in-chief : Mr. P. Krishnaswami

Editorial Committee

Staff : Mr. E. Jerome Xavier
Mr. C. Srinivasa Raju
Mr. K.A. Sebastian

Students :

Mr. C.R.S. Prashanth - II B.Sc.
Mr. A. Raheem - III B.Sc.
Miss. Nariender Kaur - I B.Com.
Miss. Geeta R. Alur - II B.Sc.
Mr. Syed Abdul Hakim - I PUC
Mr. N. Giridhar - III B.Sc.
Mr. Abhay Nandan Prasad - III B.Sc.
Mr. Rishi Brund - III B.A.

Cover Design : Mr. Dinesh Kumar - III B.Sc.

Photography : Mr. Jerome Xavier

Date and Place

of Publication : April 1991. Bangalore

Typeset By : Ventures

Printed At : Sevasadan Printers,
Koramangala, Bangalore - 34

Ideas/Opinions Expressed in this Annual are those
of the Respective Authors and not of the Editors
or of the Management.

CONTENTS

Editorially Speaking	2
Annual Report	3
The Year That Was	6
A Dialogue With Fr. Mani Giles	7
A Tribute To A Great Architect Of Youth	9
Twenty Five Years Of Bangalore University	10
Computer - Hero Or Villain?	11
A Poem	13
Meet Our Stars	14
Mr. D. Varkey Retires	19
Our Students And Their Minds	20
A Glance Through African Culture	22
Space Age	24
In This Strange Land	25
Down The Memory Lane	26
Indian Culture In The Path of Deterioration	27
Reports	28
Endowment Prize Winners Of April 1990 Examinations	32
Samachar	34
Kannada Section	
Hindi Section	
Advertisements	

Editorially Speaking

Fighting is a basic instinct. It is a means of livelihood for some people as for beasts. If nothing, men will fight over words, ideas, fancies, caste, reservations or natural resources. War kills the best and leaves the entire society to suffer. The academic year 1990-91 stood a mute witness to various fights at the national and international levels which have left in their wake, national calamities.

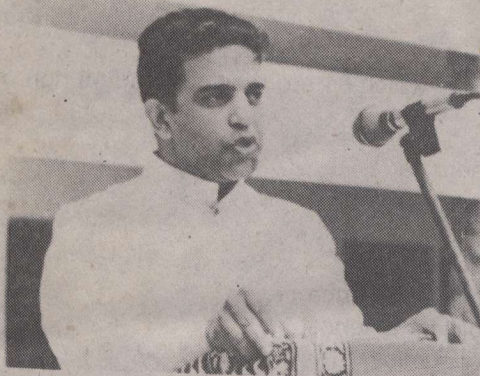
In our attempt to make our annual more meaningful, we started with giving it a name (identity?) - "Smruthi." We expect the features like Down the Memory Lane, Opinion Survey, Meet our Stars and Our Alumni Speak, to give a different experience to the readers.

We thank our Principal, the staff and the management for all the help they have extended. Our special thanks to Mr. John Kennedy, Mr. C. Srinivasa Raju and Mrs. Mallika Krishnaswami.

We are grateful to M/s Seva Sadan Printers, Koramangala for their excellent print work.

P.Krishnaswami
N. Giridhar
Sayed Abdul Hakeem
For the Editorial Committee.

ANNUAL REPORT

Esteemed Chief Guest of the Day Prof. D. Eshwarappa, Rector, Rev. Fr. Mani Giles, Parent Invitee Dr. C.M. Haroon, Student's Union Chairman, Mr. Dean Issac George, Distinguished Guests, Members of the Staff and my Dear Students.

It gives me great pleasure to present before you the 22nd Annual Report of Christ College. Today, as I stand on the dais before you, I am reminded of two virtues that have been very close to us in all these years; Virtues that have kept our college going smooth and efficient. First, the feeling of "esprit-de-corps." Today, the problem of many

Colleges in this country is a lack of common vision among the Management, administration, faculty and the Students. Fortunately, there is not only no misunderstanding among the important constituents of our college, but a definite feeling of "esprit de corps." a feeling of oneness, togetherness and community among us which makes the work of all of us in our different capacities very pleasant. The second virtue of equal importance is faith. Faith has been the force that has sustained Christ College on the tracks, faith in God through Jesus Christ, faith in our Staff and Students, faith in the people and institutions, that have supported this College and its goals of higher education and finally faith in the people who need the support and succour of this College. Faith operates through love in thought, and concern in action. Our traditions which give an exalted place to consultation and exchange of views in an atmosphere of friendly cooperation within the college, embody this faith founded on love and concern. And with such faith we know we can move mountains. Friends, we shall strive hard to do it.

ENROLLMENT AND RESULTS

After the summer holidays the college reopened on 15th June 1991. While classes for senior students commenced on 15th June, classes for I PUC and I Degree students started on 2nd July 1990. The current enrollment of students is 2088 of which 1031 are in PUC classes and 1053 in Degree Classes.

It is only natural for any growing institution to have dreams. Ours is no exception. And of all our dreams the most important one is of making Christ College an Autonomous Institution. This dream of ours remains a dream till today. But with the input of more labour we feel confident that this dream will be translated into a reality. However, at the moment, ours is not an autonomous college. Hence, examinations and results do matter a lot to us and therefore have to be viewed, if not with breathless tension and awe, atleast with a little anxiety. And I am glad to say that the performance of our Students is rather impressive. At the same time I would readily admit that much improvement is to take place in certain subjects especially in the Degree Exams. It is our sincere hope that with improved students discipline, enforcement of regular attendance and qualitative change in teaching the percentage will go up in the coming years.

STAFF NOTES

On the Staff front there was the usual intellectual and creative activity in the year under review. Though there were a number of programmes meant for the teaching staff, the one day seminar held on August 4, 1990 deserves our special attention. The theme was "Methods of Effective Communication".

There are 126 members on the Staff of the College of which 81 are teaching and 45 non-teaching. There were 18 new appointments too.

Mr. Shiva Reddy	-	Kannada
Mr. Ravi Chandran	-	Physics
Mr. Johnson O.V.	-	Physics
Mr. Melvin J. D'Souza	-	Sociology
Mr. Rajashekharaiiah	-	Political Science
Mr. Shaji Jose	-	Political Science
Mrs. Rekha Rani	-	Economics
Mr. Xavier M.	-	Economics
Mr. Manjunath B.T.	-	Botany
Mr. Ramesh M.R.	-	Mathematics
Mrs. Selvi Manjunath	-	Mathematics
Rev. Fr. Josekutty	-	Commerce
Mr. Nanjundappa	-	English
Mr. John Joseph Kennedy	-	English
Mr. Gnana Shekhar	-	English
Mr. Benny Sebastian	-	Electronics
Miss Girija Kumari	-	Psychology
Miss Anuradha T.S.	-	Psychology

Rev. Frs. Augustine Joseph, Former Principal, Antony Thomas C., T.K. Jose and Sebastian T.A. are on Study Leave.

FAREWELL TO FR. MANI GILES

Rev. Fr. Mani Giles the Founder Principal and the Present President of Christ college society retired this year after completing 21 years of distinguished service. Fr. Mani Giles belongs to that rare tribe of scholar-teacher whose commitment is to scholarship and teaching and the maintenance of standards in education. He is also a voracious reader, a prolific thinker and a teacher par excellence. All that our college stands for and all that have been achieved during these years is primarily because of his selfless, committed work. We are indeed privileged to have him as the Present Rector in which capacity he is the President of Christ College Society too. On behalf of the entire college community I wish Fr. Mani Giles many more years of active intellectual pursuit.

NEW COURSES

At the Degree level a new course was started this year with Computer Science, Mathematics and Statistics as the combination. We have another B.Com section too from this year. With the encouragement and support which we get both from students and University officials, we hope to embark on many more new courses in future as our chief objective is the overall development of students which would enable them to battle courageously and confidently in all spheres of life.

STUDENT ACTIVITIES

For the last few years there has been a significant transformation in Student interests in Christ College as a result of which more and more students are looking for meaningful and creative use of their spare time. This can be easily evinced from co-curricular activities such as games and sports, N.S.S., N.C.C., AICUF, Rotaract Club and Kannada Sangha. Scarcity of time does not permit me to present a detailed report of all of these. But I would like to express my sincere gratitude to the members of the staff who have skilfully guided the students in these. They are Mr. Vishakantaswamy and Mr. Ravindranath, Physical Education Teachers, Major James K. Alumkara and 2nd Lt. Xavier Vincent M. N.C.C. Officers, Mr. A. Bhaskara Sharma, N.S.S. Officer, Mr. Jerome AICUF Adviser, Mr. Vijaya Kumar, Rotract Club Adviser, Mr. Srinivasa Raju and Mr. Basappa D. Okkunda, Kannada Sangha Staff Advisers.

STUDENTS UNION

The most vital part of any Institution is its student body. Establishing a perfect rapport with the Management and the Staff the Students' union during this academic year functioned in a very efficient manner. By skilfully conducting cultural items in our own college such as the Talent's week, PU Fest etc. and participating in cultural events in other colleges our students have proved their various skills and talents.

The Student's Union also organised the spring festival on 4th, 5th and 6th January 1991. My sincere appreciation is due to our students for their exemplary conduct, behaviour and maintenance of decorum during all the three days of Spring Festival. A special word of congratulations to the volunteers of the Spring festival for the excellent work they have done on all the three days. Mr. Baby Mathew, our student welfare Officer, Dr. Dean Issac George and his team of Union Office Bearers deserve our hearty congratulations for the rich variety in the co-curricular, extra-curricular and cultural life of the college.

CONCLUSION

In the life of Christ College with its many challenges, successes and also some failures what has sustained it is not just the vision and work of its Principal or the Management, but the commitment and understanding of the staff, teaching and non-teaching and the student body. Visions can be conceived and given to ourselves, but unless there is a common acceptance and understanding of these visions and as I pointed out earlier, a feeling of community among the constituents of the college in implementing them, there is not much that can be achieved. Friends, we did have visions and we do have more. And I am glad to say that we have succeeded to a great extent in transforming these visions into concrete events. On the whole the year under review has been one of happiness and fulfillment in the life of this college. And so as we look back another milestone marked 1990-91 is receding behind us, as we jostle up and down in our journey through the rough roads of higher education. But we are still moving forward as a community of educators, bound together by this calling and commitment and helped by God along our way. So, Dear Friends, with thankfulness for what has gone on and with hopefulness for the future I turn another page in the glorious history of Christ College.

May Jesus Christ, bless us all abundantly.

Fr. Antony Kariyil

Principal.

The Year That Was.....

- 15th June 1990: Classes begin for II PUC, II & III Degree
- 2nd July 1990: Beginning of classes for I PUC & I Degree
- 13th July 1990: Orientation Course for I PUC
- 17th July 1990: Class representatives are elected
- 20th July 1990: Elections to the College Union
- 1st August 1990: College closed to express solidarity and sympathy with the Catholic Sisters of Gajraula who were assaulted on July 12, 1990.
- 4th August 1990: Staff Seminar with the theme "Methods of Effective Communication" moderated by Dr. Marie Mascarenhas and Mr. Periera.
- 10th August 1990: College union Inauguration by Mr. Sathyanarayana, Labour Commissioner."It was a wet day but the rains could not dampen the enthusiasm of the students."
- 17th August 1990: First class test for all the classes
- 25th August 1990: Inauguration of NSS activities
- 30th August 1990: Farewell gathering in honour of Fr. Giles. Blessing of the foundation stone of the New Block by Fr. Giles
- 31st August 1990: Installation ceremony of Rotaract club by A.R. Sridharan Director General of Police (Crime and Training)
- 21st September 1990: Parent-Teacher Association meeting. Mr. Firoz Mehtha, Mr. Veer-araghavan and many other parents discuss the problems of students with the staff and the management.
- 12th & 13th October 1990: Annual athletic meet. More events and more participants.
- 1st November 1990: Mid-term vacation commences
- 3rd November 1990: Foundation stone of the new block laid by Fr. Giles - Graced by Fr. Thomas Mampira.
- 26th November 1990: Mid-term exam. commences
- 15th and 16th December 1990: P.U. Fest.
- 19th December 1990: Noted dramatist Sri Parvathavani addresses the Kannada Students
- 2nd January 1991: Rector's Day
- 4th to 6th January 1991: Spring Festival
- 7th January 1991: College Day
- 18th January 1991: Bangalore University celebrates its silver jubilee.
- 31st January 1991: Bendre memorial lecture by Sri L.S. Seshagiri Rao
- 4th February 1991: Preparatory exam starts for degree and II PUC students.
- 16th February 1991: Annual NCC Day
- 22nd February 1991: Last class day for I & II PUC
- 1st March 1991: Farewell gathering in honour of Mr. D. Varkey.
- 4th March 1991: I PUC promotion exam commences.
- 16th March 1991: Inauguration of "Old Christies' Association" by Fr. Rector.

A DIALOGUE WITH FR. MANI GILES

Born on the 5th of August 1932 at Nadukara in the Muvattupuzha district of Kerala Father Mani Giles Pothanamuzhi CMI matriculated from the Infant Jesus High School, Vazhakulam at a time when the world was getting out of the maladies of World War II. His long and eventful theological career began when the world had settled down to begin another constructive phase. What does he recall of his school and college days? "The second world war was going on in full swing, so too the freedom struggle. There was a great financial depression and it had an impact on the school education also. There weren't many schools and the enrollment was also less. Electricity was a luxury. Life was less comfortable.

But schools had better discipline and teachers were committed and motivated. For them it was more a mission than a profession. Colleges were few. There was no scientific and technological explosion. The British had just then left but the vestiges of colonialism was very evident. The Colleges had more concern for spiritual and moral values."

When Bannarghetta circle was less noisy and when the Hosur Road after Lakkasandra had only Mental Hospital and a few huts on either side; when Dharmaram College echoed only the chirping of birds and rustling of leaves, Fr. Giles pursued his mission of life. Joining the CMI congregation in 1952 his academic and theological training continued till the middle of the 60's. S.H. College, Thevara, Dharmaram College, Bangalore and St. Joseph's College Tiruchirapally were his Alma Maters. And who were his models? "Many people have influenced me. I count Jesus Christ, my parents, my uncle who was a bishop, Fr. Erhart, the then principal of St. Joseph's College, Tiruchi and Fr. Jonas Thaliath, founder of Christ College. There were also indirect influences through books."

He had the privilege of serving his Alma Mater, S.H. College, Thevara as a Lecturer in Botany from 1966 before destiny called him back to Bangalore to be the principal of Christ College even before it came into the world. "I had to do almost everything in shaping the college. Getting affiliation from Bangalore University itself was a herculean task. Recruiting qualified staff and creating a suitable infrastructure were no less easy jobs. More than anything else to make a name for the college was my prime concern. I wanted the institution to develop as a Christian Institution where the emphasis is on character and individuality. I am happy to state that within five years after its inception Christ College emerged as a pioneering and reputed institution for higher education." It is not surprising that Christ College became synonymous with Fr. Mani Giles. What were his best and worst moments in this great endeavour? "I never try to differentiate my experiences. Every moment is a good and God sent moment. No gloating over successes or being depressed with failures."

Having seen thousands of young faces passing out of the college, over the years, like any other concerned teacher he is aghast to see that the youth of to-day immolate themselves. Why have they become hyper-sensitive to social and political issues? Who do we blame?

"I would put the blame on our mass media, politicians and our elders for this sorry state of affairs. Students are a vulnerable lot. They can be easily misguided and misled." Or have we failed to understand their needs? "Partly yes. With the modern explosion of knowledge and the wide use of electronic and print media many of the age old co-curricular and extra curricular activities have become outmoded and irrelevant. It is time we introduced novel methods without of course compromising at the physical, mental and spiritual disciplines." What will be the role of religion in this? To what extent can social philosophies like Marxism help? "The main purpose of religion is to establish a proper relationship with God and men to help man become a complete and happy human being. To make peace with God and his fellow beings and to live in harmony with his surroundings. This does not mean sufferings will disappear from the earth. A religiously trained person will be in a better position to face sufferings of any kind. Ideologies like Marxism cannot be equated with religion. Marxism tries to annihilate the concept of God. It can never satisfy the urge of man in his search for god. I don't know whether man can find true peace and joy in a godless society." Then what about Liberation Theology? Why hasn't there been any Indian version of it?

"There cannot be a better liberation theologian than Mahatma Gandhi. His words, his writings and above all his very life were more powerful than that of any liberation theologian. He did a lot to liberate the Indian masses from fear and oppression. His concept of religion was an all encompassing one. It is unfortunate that Gandhi's ideas are not vigorously carried forward. This is not a failure of Gandhism. Rather we have failed Gandhism. This happens to any system of thought. I am optimistic that Gandhian ideals will stage a come back with more power after some time. Men like him appear once in century." One finds it very difficult to counter Fr. Giles' views.

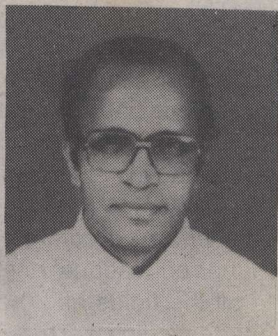
His convictions are infectious. It is evident when he gives reasons for man's eternal leanings towards religion. "Longing for God and God experience is something innate in man. Man has a spiritual and immortal soul whose object is God almighty and not any created thing. The soul will always look for God and God experience and in this search man goes everywhere, to all holy places and to many religious men. If he gets some God experience he shares it with other people and the search goes on. That is Sanyasa - the ultimate ashrama the Indian tradition had envisaged."

May God bless him and help him in his endeavour to serve the cause of humanity.

A Tribute To A Great Architect of Youth

Fr. Antony Thomas Chirathalakal
Dept. of Hindi (Currently in the USA)

Youth is a major force in the world and is to be nurtured with care and concern. All democratic systems and regimes have well understood this truth and are aware that a good formation and encouragement should be given to youth. Only dictatorial or military leaders try to subdue the youth in order to protect their selfish structure of suppressive regimes and ambitious dictatorship.

As I look at Rev. Fr. Mani Giles, I would like to share a few aspects of his great leadership and personality that made him excel as a great architect of youth. Many of the old students of Christ college have shared their great appreciation of their excellent formation that touched them with a great sense of respect and regard towards the Almamater. During my visit to an Industrial firm in Whitefield, Bangalore, two of the Senior Officials spoke to me with great pride about Fr. Mani Giles. They complimented him, saying, 'Father Mani Giles loved us and made us great by his great personality. The one person we ever remember in Christ College is Father Mani Giles.'

With his wide experience in treating youth, he acted with reciprocity and replenishment in his dealing with the responsible but was tough with the insolent and impertinent. On one occasion, a commerce student told me that he feared the 'iron-fist-hit' of Father Giles. In my first year of teaching at Christ, I did witness such disciplinary measures.

Father Mani Giles is a great visionary and a staunch promoter of youth. The basic truth which is lacking in the youth of today is the inability to discern values. Merely by mugging theories or definitions, students will not attain a solid formation in their lives. They should be given the basic orientation to interpret and evaluate different values. With this perspective, Fr. Mani Giles strove to bring facilities to college education with greater emphasis on moral and religious instruction.

Another great drive in the formation of youth is the encouragement that Fr. Giles used to give sports and games. He understood how this medium could help in character - formation. The youth centre for Christ College, envisaged by him would be a big boon for the development of youth and in tapping their hidden talents.

In appreciation of his great contribution to youth and education, he has been promoted as the Rector of Dharmaram College. I wish him the best in his new office and pray the Almighty to shower him with choicest blessings.....Jai hind!

TWENTY FIVE YEARS OF BANGALORE UNIVERSITY

Dr. T.N. Srinivasan
Dept. of Chemistry

BANGALORE UNIVERSITY celebrated its completion of 25 years of service in the cause of higher education. The University started its service in 1964 with its jurisdiction covering colleges of higher learning in the districts of Bangalore, Kolar and Tumkur. Two premier institutions namely Central College and Visveswaraya College of Engineering were inducted as University Colleges. The University has given affiliation to 187 colleges imparting education in Arts, Science, Engineering, medicine, education and law. In addition to these the University runs under its direct control 31 departments belonging to the faculties of science, arts, commerce, languages, education and law. The University caters to the higher educational needs of nearly one lakh students. Facilities are available for research in all the fields and the University can proudly state that these are governed by eminent academicians. The Bangalore University also admits foreign nationals to its various courses. At present, around 300 foreign students are enrolled in its professional and affiliated colleges.

Bangalore University adopts changes in educational policies and other matters in the cause of higher education. It allows students to participate in the Senate proceedings. It has constituted parents council at the colleges and university levels to make the parents of students also as one in the integral part of University life.

Bangalore University has introduced Master's degree course in Computer appliances and Applied Geology. It has decided to start from the academic year 1991-92 onwards master's degree course in Electronics, Astrophysics and Man-power planning. The University has organised number of workshops, seminars, conferences at National and International levels. A proposal to start a Centre for Bio-technology from this Academic year is pending before the U.G.C. Research with relevance to the needs of industry finds Bangalore University in providing a vital structure for its growth. At present the University is functioning at the Central College Campus and at Jnana Bharati Campus. All the facilities are available at both the places. The Bangalore University proposes to construct a multi purpose auditorium for which Christ College is a liberal donor.

Bangalore University endeavours in achieving academic excellence and widening the aspects for the cause of education with relevance to the needs of the Society. It has abundant faith in its future.

COMPUTER - A "HERO" OR A "VILLAIN"?

- E. Nithyanand - II B.Sc, PME

"At 6 O'clock every morning Takeaki Yoshidas' favourite music begins to filter through his Tokyo condominium. Then the bedroom door curtain opens automatically, the lamps light up and an electric rice cooker clicks on. By the time Yoshidas steps out of his electronically controlled Sauna his breakfast is ready and the television is on. Every appliance in Yoshidas' apartment is monitored by a micro computer."

This is not a passage from a futuristic novel...It is just a report published in Newsweek on the current level of Science and technological development in Japan. This indicates that computer technology has entered the homes of people and has changed the very way of life they lead. In the industrial realm too, computers have become a part and parcel of industry.

COMPUTER.....the very name brings a chuckle to many and a shudder to others. To some it is a mechanical genius and to others it is a source of disgust and fear. Yes, computer is a 'hero' to some and to others a 'villain'. Why has the computer generated such a difference of opinion among people?

A person's reputation is gauged on what he has done in the past and perhaps what he does in future. A product's credibility is also based on its performance in the past. So, before you spell out your opinion about computers, I invite you to consider the track record of computers.

THE COMPUTER A 'HERO'?

Let us suppose you are given 100,000 seven digit numbers. All you got to do is add them. How long would you take to get the answer? Typed single spaced on a normal sized stationery with 10 columns per page, these numbers would fill about 150 pages! Using a sophisticated calculator it will take you 28 hours to get the answer. If you decide to do this task manually without the aid of any electronic device....well, will you ever finish it?

But not so with computer. Even before you finish adding the first 100 numbers the computer would have printed out the answer and ask you "How is that !!!" Incredible it sounds. But true. That is not all. Modern day computers are getting faster and faster. What a huge computer {called a mainframe system} could do some years ago, is done by a small one {called a micro computer} today. Do these features meet the criteria for calling a computer a 'hero'?

The use of computer is manifold. At home, the children can learn math, play many morally clean and really educative games. In the field of science where complicated scientific and engineering calculation are involved computers help a lot. For computer-aided design of aircrafts, ships, cars, bridges, machines and to predict the performance of aircrafts or missiles, to control the flight of rockets and guided missiles computers have become indispensable tools. Not only do they help submarines to navigate under ice and monitor the working of nuclear reactors but also enable a whole lot of factories run automatically with the help of robots. Besides these computers are put to many other varied uses which all of us are aware of.

Also, modern computers possess unlimited accuracy. Unlike human beings they never suffer from boredom or lack of concentration. Even if they have to do millions of operations they perform every operation exactly with the same degree of diligence and accuracy. For these reasons and many more do you consider a computer a 'hero'?

THE COMPUTER A "VILLAIN"?

In the United States a couple of years ago, a missile had been triggered off. Its target was Moscow. The president of America did not order Moscow to be blown up nor did the Army General. Then, how did the missile decide to destroy Moscow? Who was the culprit? It was the computer that had been monitoring the missile. Due to some fault in its circuits, without doing anything. The computer allowed the missile to be launched. Did the missile take off? Luckily, just a few seconds before taking off, the officials could stop the missile by diffusing it. If the missile had reached Moscow, perhaps, a war would have erupted between the super powers. What a price to pay, for the mistake of a computer?

In another incident a man admitted for pneumonia when discharged from the hospital was charged for the use of delivery room and nursery. The computer, obviously had made a blunder. Such instances have forced people to form a negative and fearful view of computers. Some may regard it as an unreliable machine - and a 'Villain.'

Undoubtedly computers have their own limitations. The fault, however is not wholly theirs. Computers work on the rules set out by the bunch of instructions given to them in the form of 'programs! If the instruction given are faulty how could anyone expect a mechanical device to function properly?

Computers are also used by antisocial elements to do their nefarious activities. Recently a man in U.S.A. was convicted for using computer to commit a crime. What was the crime?

The man used his personal computer to 'tap' out many of the defence secrets from NASA - the brain organisation behind U.S.A's defence technology.

Well...the question is 'should computers be banned because it 'acts' like a villain and because 'villains' use them to achieve their ends? It would amount to saying "Don't use a knife because people use it to kill. Does it sound sensible ?

Computers are also called 'villains' because they rob people of their jobs. Yet we cannot deny that a computer controlled robot is efficient and equal to ten humans. Therefore, would it not be a short-sighted view to term a computer 'villain' Don't you think the use of computers may benefit us in the long run? We cannot forget the fact that today's computerized nations passed through the same sort of situation once upon a time.

The question has to be asked again. "Is the computer a hero or a villain?" Well, taste differs. So does attitude. Hence decide for yourselves. To be candid I do not expect you to agree with me. Nor do I expect you to disagree with me. But I would want you to find an answer to this complex and perplexing question.

A POEM

P. Arulmani
II B.A. (P.S. Eng.)

All these are minor joys, to see
the fluid flourish, the flush of an April-flowering,
to smell through a long-clogged nose
the musky mysteries of blooms I cannot name,
the scent the first rains bring to plough-turned earth
and cakes of straw and cowdung slowly aging.

To smell the quiet passing of damp, dead leaves
into humine soil, the perfumes
each drizzle sets free and this last, quirky one,
from the pages of shelf-fresh books
the smell of shop, glue and printing-ink.

To hear amidst the din of people building
and the distant fuss of buses,
some symphony of bird-song
come gently to its close and begin anew.

All these are minor ephemeral joys
to us, who only feel or only think.

Only connect, learn to add the two,
for Ecstasy comes
to those who are good at their sums.

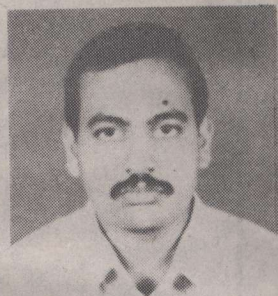
This, the lasting rapture,
or a slow, Socratic numbing
before we fall into our graves;
to die living, or to live dying,
that is the only question.

MEET OUR STARS

M.S. Ramesh Final B.Sc.

TO RUSSIA WITH LOVE

To M.S. Ramesh of III B.Sc. 'Perestroika' meant more than simply restructuring. It was a restructure of 7 days (October 22nd - 29th, 1990) at the Soviet Union. One among 3 to win a world-wide essay competition, "Restructuring in the Soviet Union" conducted by the "Novosti Press Agency" Moscow, Ramesh was offered this golden opportunity.

Well received by the sponsors, though the climate posed a problem, Ramesh got to see all the places of interest like the Olympic Stadium, Comonosova University (One of the biggest Universities with 6000 rooms) and other important historical places.

With the economic depression and the foreign exchange in bad shape, Mikhail Gorbachov had been forced to bring about a change. Though in the initial stages, a vast change has already been brought about, especially in the farming sector.

As for consumerism, service and rationing - Ramesh feels that the Soviet Union still leaves much to be desired. Life in general is relaxed with basic amenities provided to the poor; with the absence of child labour; with more and more opportunities for women and with cheap transport. The craze for the Western tastes is fast catching up amongst the Russian youth. This is predominant especially in music and modelling.

Though other languages are gaining importance with the Russians, the Indian languages have not caught their fancy much. And finally, speaking about Russian girls, "Why, they are simply beautiful!!"

- Giridhar and Raheem.

CREATE OR PERISH

Dinesh Kumar of III CBZ is not only an active member of our college cultural team, but the treasurer of the Rotract club, a member of CREATE-IVITY (Centre for Recognition and Enhancement of Artistic Thought and Expression to Inspire and Vitalize Interest and Talent among Youth) and the Joint Secretary of the KWA. Apart from these he is a man with a golden hand, having won a lot of prizes and laurels in paintings, sketching, clay-modelling, and collage. His other hobbies include reading, swimming and listening to music. He has designed our cover page for the second successive year.

- CRS Prashanth.

Mr. K. Kashinath

Library Assistant

A JAPANESE MAKE

Mr. Kashinath is a versatile man. His imagination of arrangement is not confined to the world of bibliography alone but also extends to the beautiful world of fragrant, colourful flowers. In short, he is an Ikebanist. Now, what exactly is Ikebana? It is a Japanese art of flower arrangement with formal display following strict rules.

Interested in flowers from an early age, Mr Kashinath went on to do different courses and has won quite a number of prizes including the Champion's trophy at the Lalbagh flower show since 1988.

Having taken Ikebana as a hobby, Mr Kashinath has plans of making it a profession. A full placed instructor at the "Ichiyu" School Madras, he travels once a fortnight to Madras. Sure that Ikebana is not an obstacle to his job Mr Kashinath wants to disprove the theory that Ikebana is a ladies' art. This he believes can be achieved by popularizing the art.

- Giridhar and Hakim.

Balaji

II B.Sc.

MEN CAN ALSO DANCE

At a time when the great Indian heritage is fast disappearing, it is consoling to think, there is a silver lining in the form of Balaji, a II B.Sc student and a Bharatanatyam artist.

Without any formal training, Balaji's interest in classical music and dance developed at an early age. Inspired by the dance programmes on T.V. and on stage, he went on to take it seriously, winning a number of prizes.

Though opposed by his parents, Balaji is confident that his love for dance will not come in the way of his studies. Balaji stands on the threshold of a brilliant career in the world of music and dance. May he have success in it.

- Geetha R. Alur.

MANGALA
III B.A.

A Course in histrionics

Those of us who happened to watch T.V. on a chilly evening last December were surprised to see a girl from our college, Mangala of Final Year B.A., doing a leading role in a Kannada tele-film, "Silige Sigadavaru." Mangala is not a new comer to the T.V. medium as she has already appeared in one of the popular serials "Crazy Colonel" "Sulige Sigadavaru" which deals with the problems of youth was shot in Kengeri in a brief period of 10 days. Mangala enjoyed working with the crew which comprised of young professionals. Inspired by none other than her sister Shivaranjani, a popular Kannada actress, Mangala is not interested in grabbing every opportunity coming her way as she has her own concept of a film and a character.

-Geetha R. Alur.

OUR ALUMNI SPEAK.....

Mr. K.S. Srinivasa Murthy [B.Com. (1975-78)]
Officer, State Bank of Patiala, J.C. Road Branch, Bangalore.

It was sheer accident that I joined Christ College. I had just completed P.U.C. from a different local College. I was lonely and depressed due to a small but mentally painful incident in my personal life as a student. I badly needed a change to recover, though I never regained the self-confidence lost at that time, even after a number of years. On the contrary, a kind of intense guilt and inferiority complex had reduced me to nothing. That my subject of study (commerce) had hardly anything to do with my first love (literature and art) added to my depression. I applied to several colleges for a change - Christ College was just one of these: I sought admission for Arts but I had to study Commerce.

Obviously, Christ College could not hold out much for me who could hardly put my heart and soul into my course of study. So, academically the association was certainly not meaningful either for me or for the college. But I wonder whether the kind of exposure and inspiration one expects from an academic institution are not something beyond this. This inevitably leads me to some personal reminiscences.

The college recognized my love for art and literature: it was through some of the unique gestures of Rev.Fr. Mani Giles and Sri C. Srinivasa Raju. I began to find some meaning in whatever little I was trying to write or paint.

Rev.Fr. Mani Giles, with his reticence and looming personality, always seemed to me

remote and inaccessible. But, paradoxically, he could become very intimate in unexpected ways. It was the inaugural of an exhibition of my early attempts in drawing and painting arranged by the college Kannada Sangha, in the college. Mr. H.R. Ramakrishna Rao announced over the mike that the principal had a small gift for me - when I went over to the stage, Fr. Mani Giles took out a prussian blue parker pen, obviously in his use, from one of his pockets and gifted it to me. Subsequently he also arranged for both full freeship and scholarship. But strangely, inspite of all these, even after I left college, we never exchanged even a few intimate words, so far as I can remember.

Briefly, Christ College is more an intimate friend than an academic institution for me. Obviously it somehow sounds like I have equated the identity of an institution with the personalities of two of its members. Well, I have to admit that it is practically indiscreet so far as the institution matters. But, what do practicalities mean in a context of intense warmth and intimate association?

Mr. Rajaram

*Lecturer in English
St. Joseph's College
Bangalore.*

Looking back into my experiences at Christ (1980-83) the most important thing that remains with me is the college itself - the lights, the open space and a sense of being very close to nature.

I came to Christ in search of Psychology. I shifted from Science to arts because I found a lot more breathing space and I knew that the arts were trying to give an integrated perception of truth, that is, handling the complex as complex. It was a time of intense search for me. The depth and sincerity of the search involved in literature began to make sense to me.

On the last day, when I went to Fr. Mani Giles to bid him good-bye, what he said remains fresh in my mind.

"Mr Rajaram I was thinking of a line from a Spanish priest?"

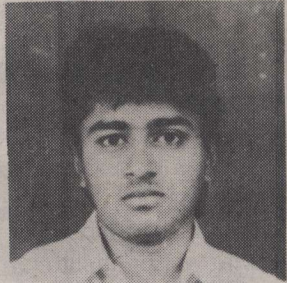
"What is that Father?"

"You ask God - Please God, give me the strength to change what I can and the strength to accept what I can't and the wisdom to distinguish between the two."

The time I left Christ College was the true transition for my leaving one stage of my life. I wanted to anchor on to something - the traditional anchoring had begun to make less and less sense to me. I was looking for something new which would deepen my experiences of myself and others and automatically my choice was literature. Any institution however good cannot give you everything. The onus of responsibility in the Indian conditions - rests on teachers. The ability to reach out and touch the students, instilling in them a sense of passion for life, and making them "literate" and "educated" - that is what is necessary.

Mr. V. Narayanswamy
The Times of India
Bangalore.

My entry into Christ College was an irony. A loaner who stumbled upon his creative writing ability and later saw in it a precious ally in adversity, I thought I was enrolling myself for a 5 year stint in another hellish environment. I was to realize, subsequently, that I had an awfully debasing, prejudiced opinion about the institution. The day I handed over my application in 1982 and faced Fr. Giles for a brief session, a grey uninspiring past turned into a rather promising present. The future naturally was in my hands.

A proverbial "make it" or "break it" situation. But I made it! The first of the give and take attitude was evident in Fr. Giles who surprisingly had an agreeable disposition despite that well known rock hard exterior. One instance comes to my mind. Like many other collegians in Bangalore I had this second language problem. I wanted a change. In normal circumstances the principal would not have complied. I knew it and kept my fingers crossed. I was in for a surprise when he asked me, "Are you confident about the whole thing?", I nodded. He gave me the green signal without giving another thought. The teachers used their Chisel on me rather judiciously and I passed out, a rank student!

My aim was to be a journalist. A post-graduate degree in communication was my natural choice. But what puzzled me was why the drudgery of unnecessary subjects was still persisted upon. Strangely the overpowering feeling of desolation, the thought that you would be left to fend for yourself once out of college was conspicuous by its absence in my case. It was smooth sailing from then onwards to The Times of India's sports desk.

Perhaps the sacrifice of your ego can help now and then when it comes to working in a complex set up. The revelation comes through trial and error because initially you tend to respond in a stereotyped way to different planes of inter action. That way every setback comes to you as a part of the culture shock. Similarly college life appears misguidingly monochromatic. But once you fit into the groove well and lay back in the glory of a satisfying job, the daunting reality looms. Probably then echoes a voice with rising intensity. The question is how to answer it. And then you feel that your education has begun once again.

MR. D. VARKEY RETIRES.....

Devasia Varkey Pothalil was born on August 6 in the year Nineteen Hundred and Thirty-Three, in Valianadu Village in the district of Alleppy, Kerala. 1947- It was the year of the freedom struggle and as all the schools were involved it was but natural for the young boy of 14 at the St. Joseph's English School to be drawn into the main stream.

An industrious student throughout, it was while doing his B.A. at the University college, Trivandrum that he became acquainted with the leading literary luminaries like Hridhya Kumari and G. Kumara Pillai who were not only his teachers but with whom he had a close rapport. A keen student of literature, the classics, Greek and Roman mythologies and human nature, it was not surprising that he should pursue the same. Completing his post-graduation at the Madras Christian College, he returned to teach at the Kuriakose Elias College for a year.

The years 1971-73 were busy years - he did a 40 day summer course at Dharwad and a Diploma in the Teaching of English at the Central Institute of English and Foreign languages, Hyderabad.

Associated with Christ College, since its inception Mr Varkey remembers the early years when it was almost barren land. He recalls with pride how they used to level the ground, using their own hands before the bull-dozer was brought in.

Talking of students, Mr Varkey feels that due to the influence of Gandhi, students of his days showed their protest though peaceful means. Resorting to violence began only in the late 50's.

Taking a philosophical attitude towards life, he accepts it with all its pleasant and unpleasant moments giving allowance for the fact that when two individuals live together differences of opinion is bound to occur.

His tenure at Christ College has been one of fulfilment. He was made a Reader in 1984 and became a professor on the eve of his retirement. A very lively person, his sociable nature can make a stranger feel at ease.

As he retires from the scene after a satisfying teaching career, he looks back with a sense of pride and affection at the college that he helped mould.

Let us wish him a peaceful retired life, cherishing the memories of the 20,000 students he has taught.

OUR STUDENTS AND THEIR MINDS

From the opinion poll conducted for the PUC and Degree students of our college, we have made an attempt to "know the minds" of the students, which infact, turned out to be an easy task as many of our students seem to have 'them'. The college magazine committee is, therefore happy to present this short and detailed report.

Of the 218 students participated in the poll 122 belong to PU classes and 96 belong to Degree classes. And, as usual, our boys have outnumbered the girls in the ratio of 7:5.

Sending a kid through college is very educational-it teaches his parents to do without a lot of things. But, the parents of our students have a reason to be proud of their kids, for 60% of our boys and 50% of our girls have given in writing that they take their student life and studies seriously. A surprising and shocking news considering their behavior in classes. But, teenage, we all know, is a strange and mysterious period of one's life. Students, at this age, are easily confused; because half the adults tell them to find themselves and the other half tell them to get lost. Very sad; indeed! However, our students seem to have ridden themselves of this confused state. While a majority say that they have taken life seriously, about 25% say that they take things easy. A sizable portion is of the opinion that student life for them is utterly boring. Just incredible! Nevertheless, an aspect which cannot be overlooked.

About 50% of the boys have expressed their opinion to have more girls in their classes so that tough competition would prevail between boys and girls.

And finally, 30% of the boys and girls are strong in their view that the examination system should be changed from top to bottom.

Now, where did they get these profound views and revolutionary ideas from? We do not know, but certainly not from our national leaders both past and present, because it can be easily espied from their answers that our 'leaders' are gradually withering away in the young minds. The simple truth is that a vast majority of our students lack motivation and hence do not want to emulate anyone. While a meagre 5% want to follow the principles of Gandhi, Nehru, Indira Gandhi, Saddam Hussein and Hitler atleast two students want to emulate Shajahan because they feel "Love makes life worth living." A view typical of their age. In later years, perhaps they would realise that love starts with a fever and winds up with a yawn.

Y..A..W..N..Yes, it is only fair that we switch over to television. Before television nobody ever knew what a headache looked like. However, 70% of our students spend 4 to 5 hours everyday watching the 'idiot box'. It is a proof that people would look at anything - than each other. Our students probably prefer to look at a headache than to have one by reading newspapers, magazines or novels. Or do they all agree with Fred Allen who said "Newspaper is called a medium because anything good in it is rare." But why don't they read novels? The reason could be that they haven't come across good writers. Or

probably they started with Benchely, the famous novelist who said, "It took me fifteen years to discover I had no talent for writing - but I couldn't give it up because by that time I was too famous." Still, it is interesting to note that about 20% do read novels. Sidney Sheldon, some say, is their favourite. Sheldon would love to hear this. At the same time, he would be furious to have his name misspelt (Shitney Sheldon) as some students have done. Next to Sheldon, our students say they read Shakespeare, which is really surprising. The question that naturally arises is "Do the students at this age understand the full import of Shakespeare?" The answer could be both 'yes' and 'No' for as some one put it, "Shakespeare's" plays are nothing but famous quotations strung together."

The list of favourites does not end here. among Indian singers quite a few like S.P. Balasubramaniam, Lata Mangeshkar, Mohmmad Rafi and Mukesh. Among Western Singers the top priority is for George Micheal. It is gratifying to note that our students are aware of the major problems our country faces despite spending ample time in recreational activities. About 60% feel that the problem of overgrowing population is a big menace to our society which inturn gives way to unemployment. The rest are of the opinion that poverty is the biggest problem. Ironically, no one has given a concrete or definite solution to eradicate the problem. The reason, perhaps, is that they know such solutions do not exist. As one critic humorously put it, "They are never going to cure poverty but the way taxes are going up, they're sure going to cure wealth."

The questionnaire also contained a few questions exclusively for girls. About 50% have supported Feminism and women's organizations while 25% are of the strong opinion that they can function as effectively as men even without such organizations. The rest have taken an extreme view against such movements. As one girl says, "There is no need of women's lib....Because women enjoy enough freedom.... If more freedom is given to them they will ruin the country." She knows she talks sense. How about you?

Another student, probably a lover of Bacon puts it pithily; "Women's lib-Ah! It's crap." Yet another girl with utmost profundity says, "The truth is women are against women. If they learn to respect each other, there'll be no need of feminism and such trash."

Ladies.... No offence! We've just faithfully presented some bold expressions of our girl students. It is up to you to act or react.

Although differences exist with regard to Women's lib, almost all girls are unanimous in their wish to work after studies. A good sign indeed! But, the million dollar question is "Would all of them get jobs?" Let us suppose you all manage to get a job, our sincere advice is "put in a full day's work - in a week atleast."

- Mr. John Joseph Kennedy
Dept. of English.

A GLANCE THROUGH AFRICAN CULTURE

- Mohamed Said Orlaff (KENYA)
II CBZ

When Western Civilisation came into the so called 'Dark Continent' it was a hard slap on the face of Africa. The European colonialists besides helping themselves generously to the riches of Africa went about dismantling the distinct traditional African society through devious and dubious means. African culture was not only cynically regarded but also negatively painted in order to satisfy the greedy wants of the Imperialists. As a result, the continent which for centuries was a bastion of rich culture and an image of serenity is today associated with evils of all sorts. The African himself is considered not more than an uncultured, subhuman being.

There is more about Africa than what is written about in paperbacks, Phantom comics and seen in Tarzan films. In fact, the real Africa of proud and noble warriors and graceful beauties hasn't been faithfully portrayed anywhere; the Africa that our grandmothers have sung about, a warm and gentle continent remain to be talked about.

An African, as a person, is gentle, warm, gregarious and friendly. Hospitality is an aspect which is inherent in every African. Perhaps it is this hospitality which made Europeans consider the native African timid and easy to suppress. In African culture entertaining a stranger is a virtue. Failure to do so would only invoke the wrath of the creator. In Kenya, for instance, a tribe called GIKUYU has a saying; "our homesteads have no doors, so one is free to come in anytime."

Hence, the Africans look upon strangers as people who are lonely, in need of a home and friends. Besides being given temporary right of occupation on the land, the strangers, with the passage of time are also absorbed into the community as new members. Undoubtedly, therefore, the spirit of Universal brotherhood was practiced in Africa way before Western civilisation. Even today foreigners are struck by the warm reception they get, on coming to the 'dark' but lovely continent.

One of the most important institutions of the African community is marriage. The art of courtship, before marriage, is essential. From an early stage there is a close social intercourse between the sexes which provides an opportunity for boys and girls to be well acquainted with each other. After the period of courtship, the boy informs his parents of his marriage plans. The boy's parents go to the girl's house to pay the dowry which is normally in the form of livestock (cattle, sheep or goats).

In another tribe of warriors called Māasai, the young man has to undergo a test before marriage to prove his physical and mental strength. Looking after his father's livestock and farm is a part of this test. To prove his physical strength the boy goes into the jungle with his friends to kill a lion. The idea behind this is to test the boy's courage, intelligence, perseverance, and responsibility. Finally the boy undergoes circumcision only after which he is considered a man, a warrior, ready to get married.

In Africa, a woman is always regarded as someone's wife because of the role she plays in the society. She has to prove herself good in house work such as cooking, maintaining a clean house and looking after the children, sisters and brothers. The married couple, in Africa, are treated with respect and honour. An ideal family consists of four children; if lucky two boys and two girls.

Religion is an equally important institution in the traditional African society. Their concept of religion and God is lucid and appeals to reason. Virtually the entire Bantu tribes believe in one God who is invisible to the human eye. He is the Master of the Universe. And so in times of need, sacrifices are offered to God. The sacrifices are in the form of sheep or a cock (Human sacrifice is a taboo in most African tribes). The sacrifice is held in a sacred place usually under sacred trees. Also, the African has a close relation with his environment i.e., nature. He is aware that his life is closely integrated not only with other human lives but also with the entire nature. A good example of this is the Bushmen of South Africa who to this day have not been polluted by motorization but lead a very happy life.

Every society has its own distinct style of expressing its life and purpose. The arts and sculptures of Africa are not only captivating but have so much of depth and diversity in them. It is a pity that some of these sculptures which found their way into British museums never returned.

A look at the African culture would be incomplete without a discussion of its music and dance. Countless varieties of music and dance forms exist in the continent. Almost every work is accompanied by a song or a dance so as to make the work before hand enjoyable. African music and dance is unique. It is mainly based on resonant vocals, use of drums and rhythmic movements of the body. The continent besides its various contribution to humanity has enriched the world in the field of music. The European Imperialists took everything they laid their hands on. But this is one thing they could not take away from Africa. And the Africans are proud of it.

SPACE AGE

Vinod Nair - II B.Com.

Do you like science fiction? It is interesting to know about fantasies and mysteries. You might not be very much acquainted with the topic 'ASTRONOMY'. It is quite a dull subject. Isn't it? Well... But it is not. If you first attempt to go through the minutest and diversified details about it, you will explore through an unusual world. A world of amazing, perplexing and incomprehensible facts.

Outside the Earth, it is just space. About 90% of the elements in the universe are hydrogen atoms, the simplest of all. In a clear night, we look beyond our eyes and see stars and galaxies. When we see a star, say Virgo, which is 4 million light years away, we see how it was 4 million years ago. That means we have travelled with time 4 million years in the past. Now what is a light year (LY)? A light year is the distance travelled by light in one year. It is about 10 million million Kms. The nearest star to the Earth - Proxima Centauri is only 4.23 LY (i.e.) if we travel at the speed of 3 lakh Km per second, we will take 4.23 years to reach the star. The farthest star watchable is only 80,000 LY away.

Now, you exist because of the Sun and the Sun is existing by processing 560 lakhs tons of hydrogen. It is expected to live another 5 billion years, total life being 10 billion years. In fact our earth itself is only about 4600 million years old.

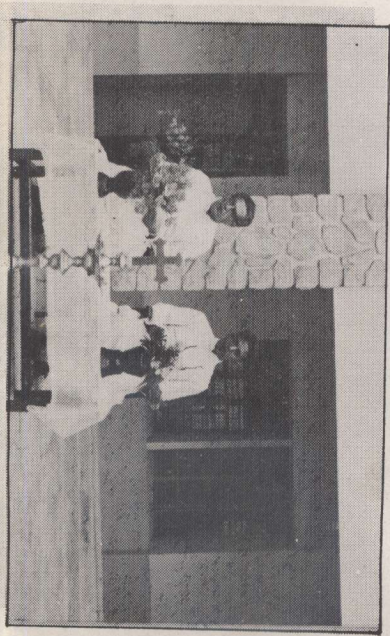
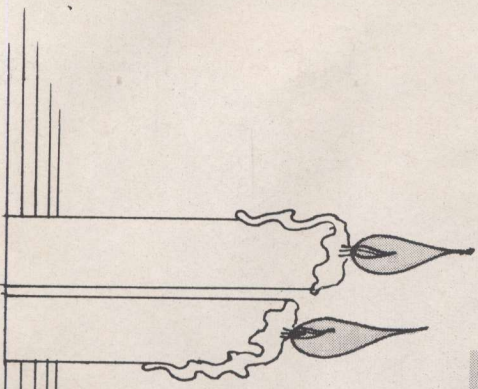
All things in the Universe are in motion. The Earth and the Moon rotate themselves and revolve around the Sun. And the whole solar system revolves around the Milky Way Galaxy (MW). The MW Galaxy is also rotating on its own axis. Our MW Galaxy contains about 100 billion stars, of which the sun is one. The sun takes only 250 million years for one complete revolution around the MW Galaxy. The MW Galaxy is so big that light will take 1 lakh years to travel from one end to another. The sun is located at a distance of 30,000 light years from the centre of the milky way.

According to Carl Sagan, there might be 640 lakhs earth like life bearing planets in our Galaxy; and there are 100 billion other Galaxies distributed through space. The Universe contains lots of mysteries. There are 'QUASARS' which are billion years away but still are almost a 100 times brighter than an entire ordinary Galaxy. Well... How did the Universe come into existence? In the beginning the entire matter of the universe was like a fire ball. Some time later a big explosion took place and the matter was scattered. The cooling down of these scattered parts gave birth to Galaxies. It is believed to have happened about 20 million years ago. The matter of these galaxies is still expanding continuously.

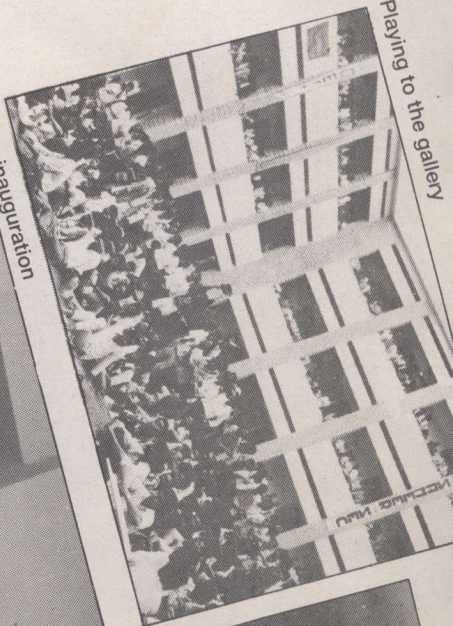
In the death series, the star goes through a stage of 'white dwarf' or a 'Neutron star' or at last it becomes a Black Hole. A black hole contains intense gravitational pull which does not even allow the light to escape from it. It is estimated that each Galaxy has a huge black hole in its Centre, which is slowly and steadily swallowing all the material surrounding it. According to Issac Asimov, the Black Hole is supposed to be the answer for the end of the Universe; ending up in nothingness.

*Academic year
Begins*

Playing to the gallery

Union inauguration

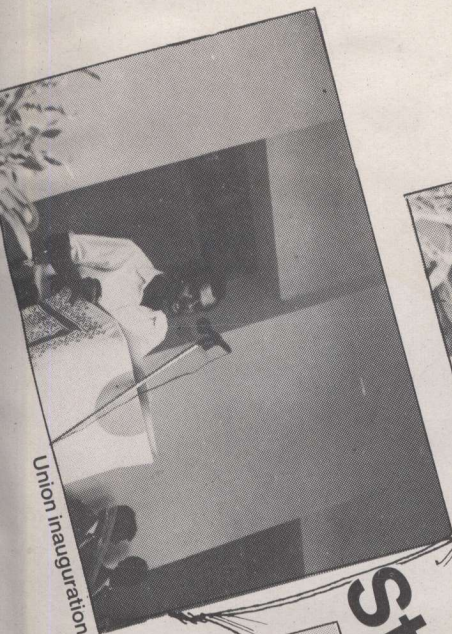

Union inauguration

Students' Union

Union inauguration

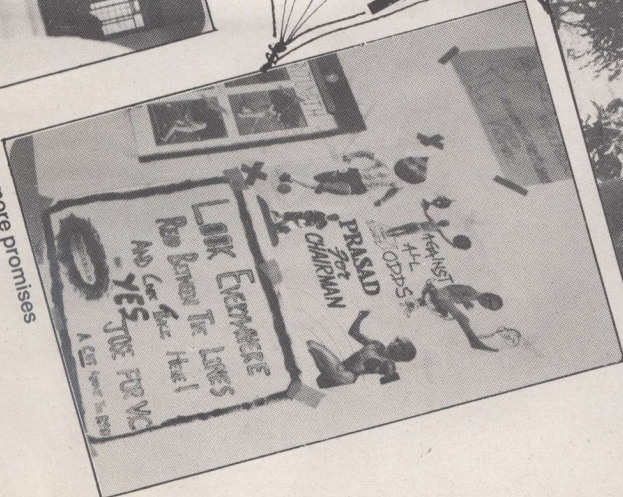
Union inauguration

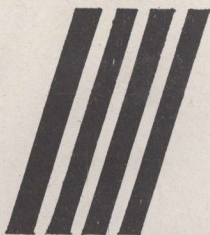

I had the last laugh

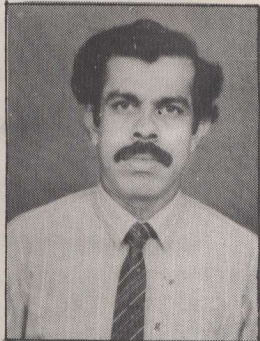
Yet more promises

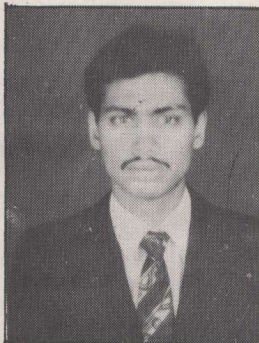

Union Office Bearers 1990-91

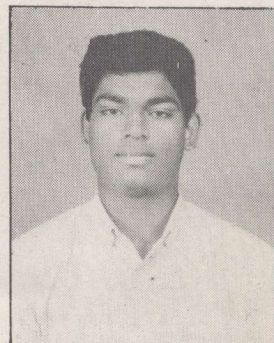
Mr. Baby Mathew
Student Welfare Officer

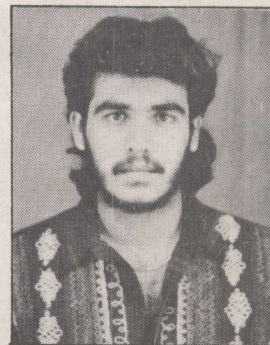
Dean Isaac George
Chairman
III B.A.

Jose M. Francis
II B.A. Vice chairman

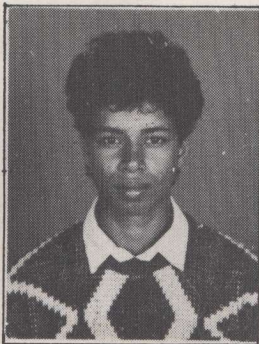
Saravana Kumar
III B.Com Treasurer

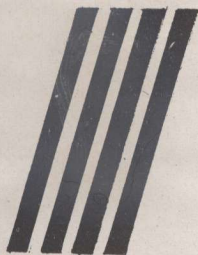
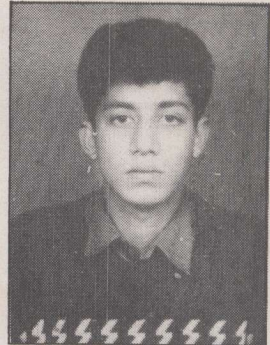
Daniel K. Thomas II B.Com
Secretary

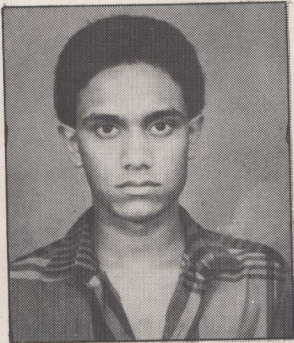

Rajan D.V. II P.U.C.
Joint Secretary

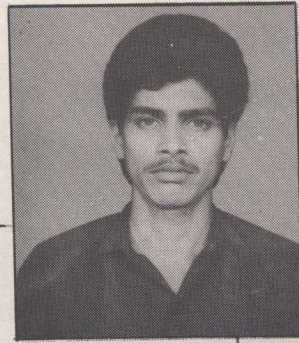

Babu Thomas II P.U.C.
Joint Vice Chairman

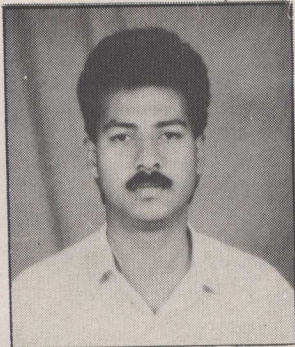

Sabu Simon
II B.Com
Secretary AICUF

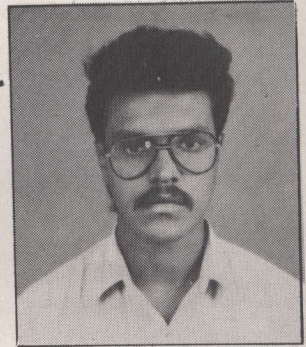

Chandra Shekar
Final B.A.
Attended state level
NSS festival at Dharwad.

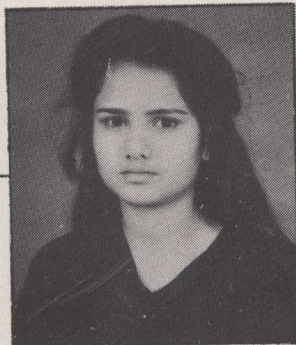

Selvanathan
II B.A.
Attended National level
NSS meet in M.P.

**People who
ran the show**

Rishi Bruno
III B.A.
Cultural Secretary

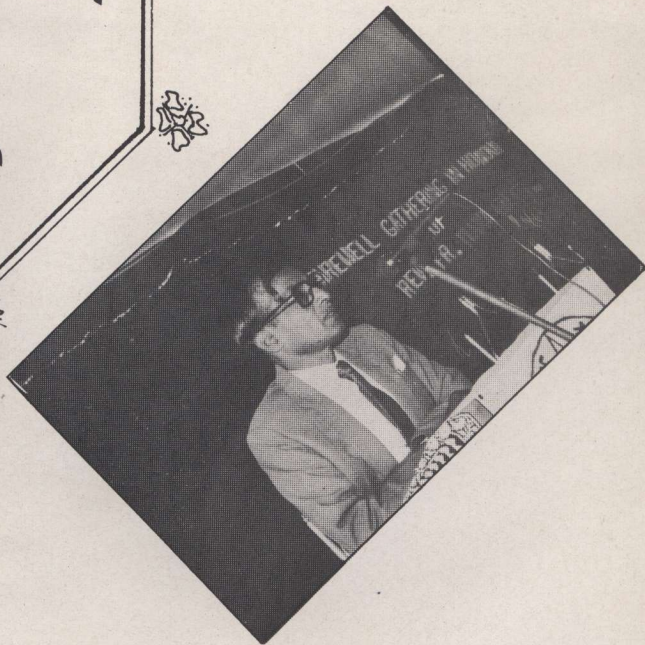

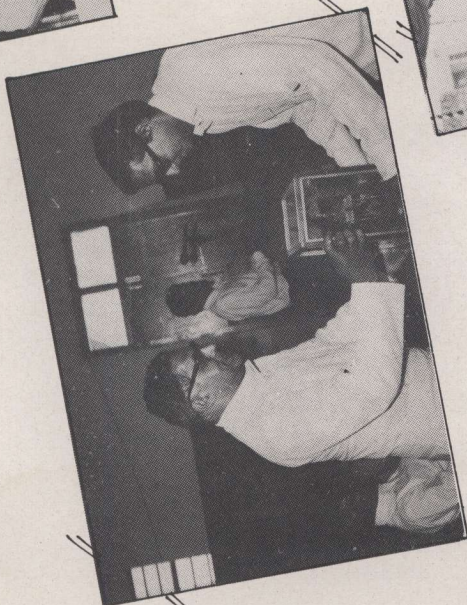
Shiney Cherian
II B.A. Girls
Representative

Chief guest Prof. Hanumanthappa
Vice - Chancellor Bangalore University

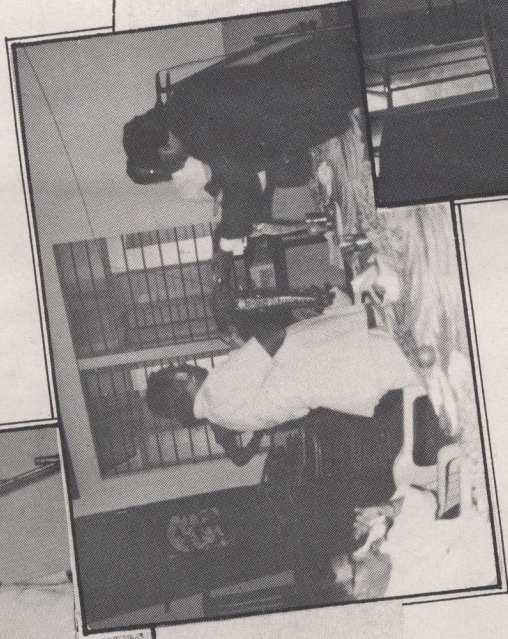
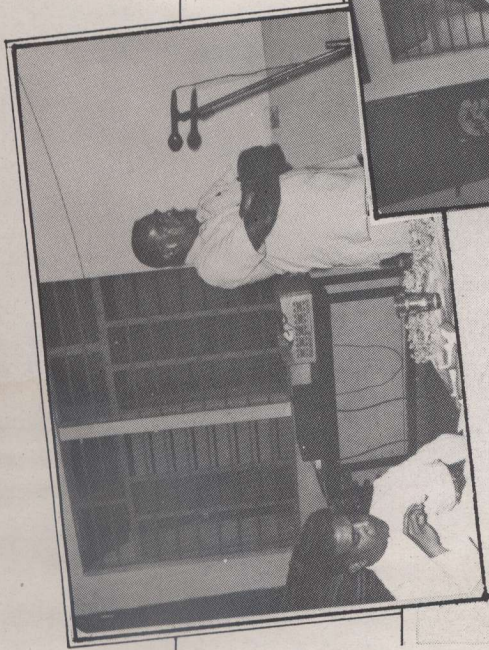

Farewell to Fr. Mani Giles

Mr. Varkey Retires

IN THIS STRANGE LAND

In this strange land
Far away from the familiar home
Amidst the mysteries of the unknown
Where alien cultures overwhelm
The modest native one
And render it a nonentity
Forcing it to adopt the form and shape
They see it as..

Where values are so changed and different
One's modest mite is at risk
Of being scorned and scoffed at
Where bravery demands more courage
And extra toils are expected
For every aspiration and endeavour..

In this strange land
Far away from the familiar home
Here in this maelstrom of glitter and gold
Where idols of great beauty and allure
Haunt and torment my peace of mind
And seek to encompass me in their grip
Shall I ever find my repose and solace?
Shall I ever forget my humility
And succumb to this new power...
Will it ever mould me into its cast
so deeply that

When one day I go back to my own soil
Simple folks there will fail to recognise,
A son returned home?

Rajkumar Sanajoaba
III CBZ

DOWN THE MEMORY LANE.....

(Excerpts from the old issues of our Annual)

"Now we have 635 students on the roll, 390 in PUC and 245 in Degree Classes."
- From Principal's Report - Annual 1970-71

"Of the 380 students presented for PUC examinations 6 won ranks...
- Principal's report. 1971-72

".....it appears as if the barbarian in man is growing with the civilized. This barbarian in man has appreciated boxing as an art, a game, a civilized sport.
From an essay "Boxing - the Uncivilized Sport" by E. Akthar - Annual 1971-72

"As is customary, the college bagged umpteen university ranks including the first ranks in the B.A. and B.Sc. examinations."

"Oh, 1975 is the International Women's Year. We don't have much to say about it. Ours is a Men's College."
- From the Editorial - Annual 1974-75

The Spring festival was conducted in Ravindra Kalakshethra - Annual 1974-75

"The greatest biological news of 1978 was the creation of a test tube baby in England.How can this "test tube baby technology" be misused? The answer is critical and vital to the very existence of man on this habitable planet."
- From the essay "Be-ware you will be Duplicated" - by Mr. P.Y. Chacko, Dept. of Botany - Annual 1978-79

"First Kannada translation of "Imitation of Christ" was released by Prof. V.K. Gokak in a special function organized by our Kannada Sangha.On 13th February Masthi Venkatesha lyengar released a collection of essays written by our students."
- Principal's Report - Annual 1979-80

"In this world, cruel things happen to the innocent and guilty alike. Take Bihar jail, for instance, where innocence and cruelty are meted out the same rewards."
From the essay "On Bourgeois Justice" - by Emmanuel K.J. - Annual 1980-81

"Looking back, I do have mixed feelings, feelings of joy and satisfaction as well as dissatisfaction - but it is natural."
- Fr. Giles in Principal's Report - Annual 1982-83.

"So, once you start to love a person you should accept him as he is and not the way you want him to be."
- From the essay "Love and the Movement"
by Sebastian C.M., I.B.A. - Annual 1984-85

"The newly built library Block was blessed and inaugurated on 12th February 1987 It was indeed one of the finest and most exciting occasions in the 18 year existence of the college."

Fr. Augustine Joseph in Principal's Report. Annual 1986-87

"Suppose God gives you a rebirth and asks which place you would like to go, for heaven's sake don't say India....The insults some people are showering on you are more painful than Godse's bullets."

From "A letter to Gandhiji" by Manu P. Cherian III B.Sc. - Annual 1986-87

"This year saw the retirement of a few members of the staff on superannuation - the first of its kind in the history of Christ College - Mr. Pappaiah the Attender and Mr. Balan - the Night Watchman."

- Principal's Report - Annual 1987-88

Indian Culture In The Path Of Deterioration

Geetha R. Alur
II B.Sc. (PCM)

"India" - The name itself sounds synonymous with a rich cultural fabric woven by colourful threads of different religions. A country with bewitching landscape from Kanyakumari to Kashmir, covered on all three sides by blue waters and snow covered mountains and placid lakes in the north lies mother India with all her bounteous beauty. This "Ethnological Museum" with its rich culture is still dynamic and fascinates people of other countries.

Isn't it ridiculous to know that such a rich culture is in the path of deterioration? The young generation in India has been shamelessly following the western culture and often to the detriment of his own ethical and moral values. The budding citizen of our country is sincerely following his best pal of the west; may be not in the educational and sports field, but in his dress, in music, in his language and in his very attitude towards life. Fear of god and respect to his elders are forgotten. The Indian youth is now a slave of western culture.

The western value system was accepted initially by a few affordable elite Indians, but gradually spread its wings, attracted and engulfed within its folds the most powerful and sensitive section of our society - the youth. There was a time when the Indian youth raised his voice against uncivilized practices like Sati and Child Marriage. He also advocated widow marriage and abolition of casteism and communalism. But the post independent Indian youth took a complete reverse in the application of western culture. He is carried away by the momentary pleasures it offers.

No culture is good or bad. It is the understanding of a culture and methods of pursuing it which can make it good or bad. There is no harm in getting influenced by alien cultures. But we need not do it at the cost of our own. The Indian youth instead of following the western culture blindly, should try to grasp the very essence of it and use it in enriching his own culture, thus protecting it from the path of deterioration.

CHAIRMAN'S REPORT

Discipline, Dedication and Service is the motto of the Student's Union of Christ College. This year has been a very satisfying one and we look back at the year with deep satisfaction.

The Union activities for the year were inaugurated by the Hon'ble Labour Commissioner Mr. Sathyanaryan on the 10th of August.

The cultural activities began with 'TALENTS TIME'. Although the cultural scene this year was on a low key with many colleges pulling out at the last minute, our team's performance at the AUTUMN MUSE and VIBRATIONS-'90 was extremely impressive.

In college activities many clubs were revitalized and new ones set up. the Dramatics club was revived and a Quiz club named 'Quisteria' was begun. The Kannada Sangha published five books and NILAVU - a book published last year won the INAMDAR AWARD! In the sports arena all our teams (Cricket, Football, Basketball, Hockey and Volley Ball) performed very well.

Both the major cultural festivals of the year (PU FEST and SPRING FEST) went off well. Besides making them a success our students ought to be appreciated for having taken active participation in them.

Wherever they went, our cultural team never returned empty handed. They came overall second in MARDIGRAS held by IIT Madras and first winning the overall championship at DEEPWOODS'91 held by Madras Christian College.

Before concluding, We would like to thank Fr. Principal Fr. Bursar, the Management and Staff for making our dreams a reality.

Thank you,

Yours in Christ.
DEAN ISSAC GEORGE
Chairman
Student's Union.

N.C.C. REPORT

Our NCC activities for the year 1990-91 commenced in the month of July'90 with vigorous enrolment. After careful scrutiny and keeping in mind the authorized limit, we selected 160 cadets for the year.

ACTIVITIES

Besides participating in the BLC selection camp at Dodballapur and the Independence Day celebrations at our own college, some of our cadets took part in a Trekking camp in U.P., Army Attachment Camp in Goa, Rock climbing course in Gwalior and Combined

Annual Training camp in Dodballapur. Our cadets also took part in the "Crime prevention week" and "Peace march" organized by the Government of Karnataka.

As in the previous years our cadets organized a blood donation camp in our college and donated bottles of blood to the Kidwai Institute of Oncology. They also visited the home for the Aged and besides helping them financially also entertained and delighted them.

ACHIEVEMENTS

After the successful completion of pre-commission Training in Kamptee 2/Lt. Xavier Vincent took over the charge of our college NCC Unit as Company Commander.

CVO. Anurag Gupta could secure the prestigious NCC reserved seat for engineering in UVCE Bangalore. While L/CPL Rajesh Thapliyam joined NDA as an officer cadet, CSVO.PL. Jayaram and Ravindra Singh of our unit were commissioned in the Indian army as Officers.

My thanks are due to 2/Lt. Xavier Vincent. Above all, I am extremely grateful to Rev. Dr. Antony Kariyil CMI, GP Commander Col. Kohli, Commanding Officer Lt. Col. B.K. Nair and Adm. Major Badgugar, for without their guidance and encouragement these would not have been possible.

Thank you, Jai Hind.

Major James K. Alumkara
2 1/C 9 KAR B.N. NCC.

NSS REPORT

The NSS activities for the academic year 1990-91 began on 25th August with Rev.Fr. Mani Giles, Rector, Dharmaram College inaugurating the proceedings. Sri Padmanabhan NSS Co-ordinator, Bangalore University addressed the 103 volunteers on the roll.

The two important features of the year were the guest lecturers organized by the volunteers. Mr. Sujendra Prakash, Dept. of Psychology spoke on "Alcoholic Abuse-Its impact and means to get rid of it," and Dr. Ranganathan, Asst. Prof. at NIMHANS spoke on "The Role of NSS volunteers in the rehabilitation work of the mentally retarded."

Also, our volunteers engaged themselves in other activities such as campus cleaning, blood donation, shramadan etc.

A few volunteers represented the college for various programmes at Dharwad and Raypur.

Finally, our volunteers played an important role in the maintenance of law and order during Spring Fest and other cultural events of the college.

I extend my sincere appreciation and gratitude to all the volunteers.
Thank you,

Mr. Bhaskar Sharma
NSS Officer.

CULTURAL SECRETARY'S REPORT

It has been another eventful year for Christ College - a year that couldn't quite stoop being wonderful.

We started off with Talent's Time where more than 325 students participated. We, then went on to Autumn Muse conducted by St. John's Medical College but missed VIBRATIONS'90 due to unforeseen circumstances. However, the art team representing our college made a clean sweep of the art events. We bulldozed our way through various other competitions like the Hindi Fest conducted by JNC, Rotary, YMCA and Leo-Club sponsored events.

Next on the agenda was the PU fest which was held in the second week of December. This was just a preparation for SPRING FEST which began on 4th January 1991. Thirtyseven colleges, including three outstation teams participated in this three day cultural festival. A massive crowd of about 10,000 people watched more than 800 participants on stage.

Our cultural team then took off to Madras to participate in MARDIGRAS'91 and DEEPWOODS'91 held at IIT Madras and Madras Christian College respectively. We finished second in MARDIGRAS and won the overall championship in DEEPWOODS, the credit going to our ART TEAM and over SKITS DEPARTMENT.

Special mention must be made of our Mad Ads, Skits Team and Indian Music Team. Our team keeps on doing well and so does our Quiz Team which is ranked second in Karnataka.

The Dramatics club staged plays at Theatre festivals held by the Mount Carmel College and Jyoti Nivas College. Quisteria, a quiz club started this year handled the PU FEST Quiz and the SPRING FEST Literacy quiz PERSIFLAGE. We hope future unions will do their bit uphold the proud tradition of Christ College.

The cultural team owes a debt of Gratitude to Fr. Principal, Fr. Bursas and the SWO without whose support we would not be where we are RIGHT ON TOP.

- Rishi Bruno.

ROTRACT REPORT

On August 31st 1990, the Rotract Club 7 Christ College had its installation ceremony for the office bearers of '90-'91. The chief guest of the evening Sri A.R. SRIDHARAN, Director General of Police (Crimes and Training) inducted the president. The Rotary President Narasimhan installed the office bearers.

ACTIVITIES AND ACHIEVEMENTS

A career guidance project was held at the Y.M.C.A. attended by final year degree professional course students.

PAINTING COMPETITION

Organized by our club along with the Koramangala Rotary Club, the competition took place at St. Mark's Cathedral on Nov. 24, 1990. A large number of students took active participation in it.

FOOTBALL TOURNAMENT

Our Club holds this event annually. Of the twelve Colleges participated in the tournament Christ College 'A' team came first pushing St. Joseph's arts and science to the second place. Rev. Fr. Antony Kariyil, our Principal and Re. Fr. Mani Giles, Rector Dharmaram college gave away the prizes.

INTER ROTRACT DEBATE COMPETITION

Held at Gateway Hotel, this event was attended by seven clubs. The topic for the discussion was "Can Environment be sacrificed for the sake of development."

FREE REVISION CLASSES

This is one of the important annual projects of the club for II PUC students. Mr. Shastry, Mr. Sundararajan and Mr. Ramakrishna Rao are the lecturers from our college to help the students.

NATIONAL INTEGRATION DAY

This was celebrated at Gokhale Institute on 2nd February 1991. Many School children took part in the celebration. There were separate competition both for the children and the Rotractors.

Thanking you,

Yours-in-Rotract

Chetan P.G.

Endowment Prize Winners of April 1990 Examinations

1. Cardinal Parecattil Memorial Award - Aveen - II PUC
2. Cardinal Lourdasamy Memorial Award - Sargant A. - III B.Com
3. Sri K.K. Poonacha Memorial Award - Niseeth Kumar - II CBZ
4. C.K. Laxman Gowda memorial Award - Thomas A.M. - III CBZ
5. Sri G.P. Rajarathnam Prize - Aveen P. and Sateesha B.A. - II PUC
6. Kuvempu Prize - Prasanna Kumar - II B.Com.
7. Dr. Shivaram Karanth Prize - Chandra Shekar - II B.Sc.
8. Bishop Jonas Thaliath Memorial Award - Sevichan E.S. - III B.A.

OTHER AWARDS

- C.P. Joseph Memorial Award for Sports - Umashankar - II PUC
 - Nariender Kaur - I B.Com.

Ranjit Varma Scholarship Awardees

Dhanapala N. - III B.A. HEP	Jayanth Singh - II B.A. EPS
Daisy David - III B.A. EPS	Shiney K. Cherian - II B.A. PS Eco
Rishi Bruno - III B.A. PS Eco	Arul Mani - II B.A. PS Eng.
Venkatesh - II B.A. HEP	

NCC AWARDS

- Best Cadet - CSVO B. Harish
 Best Shot - EVO Ranjeer Babu

PROFICIENCY PRIZE WINNERS

I PUC

CAMS -	Deepa George
Manoj C.
HESP -	Edward Antony
Julius Caesar
HECA -	Subramanian S.
Sumithra
PCME -	Vincy V.
Bhaskar G.
PCMB (A) -	Thomas Victor S.
Subramanya Kumar V.S.
PCMB (B) -	Mukund R. Srinivas
Zakir Hussain S.

II PUC

CAMS -	Ahmed Abbas Badami
Moses Lawrence
HESP -	Cherian J. Shibu
Sunil Subramanian
HECA -	Turab-Ur-Rahman
Girish K.A.
PCME -	Sivakumar A.
Vinod V.
PCMB (A) -	Harsha Prasad
Indira N.G.
PCMB (B) -	Dwarakanath S.
Kishor P. Reddy

I DEGREE

PSECO: Lakshi Pathy N.
Varghese M.L.

PS Eng.: Thomas E.V.
Santosh Mathew

HEP: Josekutty Thomas
Jancy K.M.

PCM: Vikas B.V.
Prem Chandra Prabhu

CBZ: Tony Sam George
Shobha B.R.

MSC: Sunil S.
Rejeev Soin

EPS: Cornelius Dungdung
Janardhana N.

B.Com (A): Lance Rajesh
Bhaskar K.

B.Com (B): Manoj Gupta
Shreedhara J.

II DEGREE

PS Eco: Nandagopal Reddy
Subash Samuel

PS Eng: Arul Mani P.
Anto V.P.

HEP: Joseph M.A.
Sathyanarayana Gupta

PCM: Singarajan S.
Senthil Kumar S.

PME: Joseph V.V.
Suresh N.

CBZ: Madhu Sudhan A.R.
Naveen Pemmiiah M.A.

EPS: Jeevan Unnithan M.
Manjunath Shenoy B.

B.Com: Srikanth S.
Saravana R.

III DEGREE

PS Eng: Mary T. Joseph
Paulson V.V.

PS Eco: Davis Thattil J.
Mathew Jacob

HEP: Rajendran M.
Dhanapala N.

PCM: Prashant P.S.
Rajany N. Menon

PME: Lenny John
Santosh Kumar P.S.

CBZ: Raheem A.
Giridhar N.

EPs: Daniel Bernard
Daisy David

B.Com: Rajesh J.
Ramachandra Mohan Bhat

SAMACHAR.....

Our Library

With around 32,000 books to its credit and subscribing to over 70 magazines and periodicals. Christ College Library is indeed something to be proud of. But our librarian Mr. Thomas Joseph has a different story - though 200 to 300 books are issued every day, he feels that the spacious store house of knowledge is not being fully utilised by the students. With the entire catalogue to be computerized shortly, let us hope, that the students will frequent this place more often.

Congratulations to

Mr. & Mrs. Jerome Xavier (Dept. of Chemistry) on their becoming man and wife on 4th Feb.91.

Our alumni come home

Old students of Christ College (right from 1969-70) have formed "Old Christites Association" which was formally inaugurated by Fr. Rector on 16th March'91 at our College. For membership and other details please contact:

Old Christites Association,
Christ College,
Bangalore 560 029
Phone:640280

संपादकीय

आदरणीय गुरुजन एवं प्रिय मित्रो,

वर्ष '90 के शुरुआत के साथ ही क्राइस्ट कॉलेज ने सफलता की सीढ़ियाँ चढ़ते हुए 22वें वर्ष में प्रवेश किया। वर्ष '90 हमलोगों के कॉलेज के लिए काफी संतोषजनक बीता। इस वर्ष क्राइस्ट कॉलेज ने शिक्षा, क्रीड़ा एवं अन्य कई सांस्कृतिक क्षेत्रों में कई महत्वपूर्ण उपलब्धियाँ प्राप्त की। माननीय प्रधानाचार्य फादर ऐन्थोनी कैरियल के कड़े अनुशासित नेतृत्व में क्राइस्ट कॉलेज ने शिक्षा, क्रीड़ा एवं अन्य कई क्षेत्रों में आशाजनक प्रगति प्राप्त की है।

यह वर्ष क्राइस्ट कॉलेज की सांस्कृतिक टीम के लिए विशेष उल्लेखनीय रहा। पूरे वर्ष तक यह टीम बंगलोर एवं बंगलोर के बाहर कई स्थानों पर आयोजित सांस्कृतिक कार्यक्रमों में छापी रही। इसने सफलता के कई नए आयाम खड़े किये। जिसमें, मद्रास में आयोजित सांस्कृतिक कार्यक्रमों में चैम्पियन्स का खिताब जीतना प्रमुख है। इस वर्ष का वार्षिक सांस्कृतिक कार्यक्रम SPRING FEST भी काफी रोचक रहा। जिसमें बंगलोर एवं बंगलोर के बाहर के कई कॉलेजों ने भाग लिया।

शिक्षा के क्षेत्र में भी बहुत प्रगती हुई है। इस बार के पी.यु.सी. के रिजल्ट्स भी गत वर्ष की अपेक्षा काफी अच्छे रहे। स्नातक के रिजल्ट्स भी काफी हद तक सुधरे हैं, पर अभी और प्रगति की अपेक्षा है। खेल के क्षेत्र में भी क्राइस्ट कॉलेज ने संतोभजनक प्रदर्शन किया।

वर्ष '90 भारत में राजनीतिक एवं आर्थिक उथल-पुथल का वर्ष रहा। हाल ही में हुए साम्प्रदायिक दंगों से सारे भारतवासियों को दुःख पहुँचा है। बापु-नेहरू, सुभाष एवं भगत सिंह जैसे महान नेताओं एवं क्रांतिकारियों ने जिस देश को अपने खून से सींचकर प्रगति के पथ पर आगे बढ़ाया था वह आज चन्द स्वार्थी लोगों के कारण साम्प्रदायिकता का शिकार हो रहा है। यह हमें सोचने पर मजबूर कर देता है कि-

क्या इसी लिए ही भाग्य ने चुनवाये थे तिनके,

बन जाये घोंसला तो कोई आग लगा दे॥

इस विषम परिस्थिति में हम सबको संयम बरतते हुए एकता के साथ इन सब के खिलाफ लड़ना है एवं भारत को पुनः शान्ति एवं प्रगति के पथ पर आगे बढ़ाना है।

अन्तर्राष्ट्रीय पटल पर भी इस वर्ष काफी उथल-पुथल रही। ईराक द्वारा कुवैत पर कब्जा तथा वर्ष '91 के आरम्भ के साथ ही ईराक एवं अमेरिका तथा सहयोगी राष्ट्रों के बीच युद्ध ने पूरे विश्व को संकट की स्थिति में ला खड़ा किया है। हम सभी आशा करते हैं कि आनेवाले समय में इस स्थिति में सुधार आयेगा और पुनः विश्व शांति कायम होगी।

अंत में मैं अपने सारे साथियों से यह अनुरोध करता हूँ कि वह अपने पूरे लगन एवं गुरुजनों के सहयोग से उन्नति के पथ पर आगे बढ़ें एवं अपने कॉलेज का नाम रोशन करें। आज के छात्र ही कल के भविष्य हैं। मैं प्रधानाचार्य एवं सभी अध्यापकों को उनके स्नेहशील मार्गदर्शन के लिए धन्यवाद देता हूँ।

धन्यवाद!

अभय नन्दन प्रसाद
III (CBZ)

“इक्कीसवीं सदी और भारत”

इस देश को इक्कीसवीं शताब्दी में छलांग लगाकर ले जाने की चर्चा पिछले कुछ वर्षों से दिनोंदिन जोर पकड़ती जा रही है। यन्त्रों द्वारा विकास की, उत्थान की जो परिकल्पना की जा रही है, वह कितनी युक्ति-संगत और सही है, खास कर भारत जैसे देश के लिए इस पर देश के बुद्धिजीवियों और रचनाकारों को गहराई से सोचने तथा अपने इतिहास के कुछ पुराने अध्यायों को याद करने की जरूरत आ पड़ी है।

इक्कीसवीं सदी में भारत का प्रवेश उतना महत्व नहीं रखता जितना उस सदी में प्राप्त होने वाली उपलब्धियों की। प्रत्येक राष्ट्र और उसका प्रत्येक नागरिक वक्त की रफ्तार के साथ नयी शताब्दी में प्रवेश करेगा, किन्तु भारत की इक्कीसवीं सदी में पदार्पण अनूठा होगा। हमें आने वाली सदी में भारत की कल्पना अपनी प्रगति एवं रफ्तार के आधार पर करनी होगी। भविष्य के विषय में प्रत्येक व्यक्ति का दृष्टिकोण अनुकूल और अशाजनक होता है। इसलिए प्रत्येक व्यक्ति की यह कल्पना है कि भारत वर्ष आर्थिक, वैज्ञानिक, तकनीकी, राजनैतिक, भौगोलिक सभी दृष्टि से सक्षम, सम्पन्न और स्वावलम्बी होगा।

यह बात सत्य है कि हमारी सरकार ने आर्थिक दृष्टि से देश को उन्नत बनाने के लिए विज्ञान, नई टेक्नॉलजी और उद्योगों को बढ़ावा देने के लिए विदेशों की कई कंपनियों से समझौता किया है। इस समझौते के मुताबिक कम-से-कम एक अरब रुपये खर्च आने का अनुमान है। लेकिन इसके पहले हमें अपने देश के उद्योगों की क्या स्थिति है, इस पर गौर करने की जरूरत है। किसी भी देश का आर्थिक स्वावलम्बन ही उस देश की रीढ़ होती है। इसके अभाव में सारी प्रगति रुक जाती है। ऐसी स्थिति में हम वैज्ञानिकीकरण तथा औद्योगिकीकरण को कल्पना कैसे कर सकते हैं? बेकारी हमारे देश के लिए एक ऐसा मुद्दा है, जिसके आगे तमाम मुद्दे फीके पड़ जाते हैं। हम इसका अनदेखा नहीं कर सकते हैं।

हम याद करें उन दिनों को, जब गाँधीजी ने स्वाधीनता के पहले ही स्वाधीन भारत के स्वरूप को स्पष्ट करते हुए नेहरू जी को लिखा था - “मैं महीनों का विरोधी नहीं हूँ, लेकिन मशीनों के माध्यम से जो अर्थ-व्यवस्था, सामाजिक व्यवस्था और शासन तंत्र का केन्द्रीकरण होता है, उसके खतरे से भली भाँती परिचित हूँ। इसलिए स्वाधीन भारत के गाँवों की महत्वपूर्ण इकाई को ध्यान में रखते हुए औद्योगिक विकास पर तुम्हारा ध्यान आकृष्ट करना चाहता हूँ।”

हमें इक्कीसवीं सदी में जाने के लिए सफर शुरू करने के पहले सम्पूर्ण राष्ट्र को इस अभियान के प्रति जागरूक करना होगा। आज सामान्य इन्सान के सामने तीन अहम् सवाल हैं - जाति, सम्प्रदाय और गरीबी। इस त्रिदोष में सबसे बड़ा सवाल गरीबी का है। वर्तमान अर्थव्यवस्था के कारण अगर एक ओर मास्ती कार की चहल-पहल है, तो दूसरी ओर भुख से दिन में हीं तारे नज़र आ रहे हैं। एक ओर कुत्तों को दूध और रोटी दी जा रही है, तो दूसरी ओर ऐसे भी बच्चे हैं जिनको माँ का दूध भी नसीब नहीं। क्या ये बातें इक्कीसवीं सदी की प्रगति की दौड़ जैसे आन्दोलन में हमें बौना नहीं बना दे नहीं? आज हमें किसी भी युग में जाने के लिए समाज का ढाँचा बदलना होगा।

इस समय जरूरत ऐसी होनी चाहिए, जो आम लोगों के लिए फायदेमंद हो, रोजगार को बढ़ावा दें, खाने के लिए अन्न मुहैया करावे। जिस तरह हर कल्पनायें सुखद एवं सुन्दर होती हैं, उसी तरह हमें इक्कीसवीं सदी की कल्पना भी सुखद एवं सुन्दर लग रही है। लेकिन कल्पनाएँ सत्य का रूप धारण करेंगी या नहीं यह तो समय ही बतायेगा, किन्तु भविष्य की सफलता के लिए भूत और वर्तमान के आंकड़ों का मूल्यांकन करना आवश्यक होता है।

भारत को स्वतंत्र हुए आज चार दशक बीत गये। इन चार दशकों में वास्तविक रूप से भारत की प्रगति की तुलना हम दस्तावेजों से करें, तो प्रगति के आँकड़े हमें मिल जायेंगे, लेकिन उसी अनुपात से हमें

अन्य विकसित देशों पर भी ध्यान देना होगा। क्योंकि बीसवीं सदी में रहते हुए भी बहुत सी बातों में हम अभी भी सोलहवीं सदी से जुड़े हुए हैं। अभी इक्कीसवीं सदी में कुछ वर्ष बाकी हैं। इसी बीच हमें पूर्ण रूप से बीसवीं सदी के लायक बना लेने की आवश्यकता है, अन्यथा इक्कीसवीं सदी की कल्पना आधूरी न रह जाए तथा छलांग लगाने की कोशिश करने पर हम गर्त में गिरने को मजबूर न हो जायें।

अभय नन्दन प्रसाद

III CBZ

जीवन में स्वर्गीय मान अपनाए

हम जब अनन्य अविराम कार्य करें,
स्वार्थ-हीन होवे और धन्य हो जायें॥
कभी श्रम के बिना, न धन चाहें कहीं,
अपना अपना कर्तव्य सुढंग से निबाहें॥
हम प्रेम परस्पर करें, और प्रेम-पूर्ण जीवन चाहे,
कि कितना भगवान ने हम पर किया प्रेम॥
दुनियाँ के पीड़ित का, और रोगी-दुखियों का,
हर क्षण हम चाहें कुशल मंगल क्षेम॥
बोले मधुर-स्वर हमेशा, न क्रोध-शब्द निकालें,
सदा क्षमा शील बनें निर्भय धरा में रहें॥
विचार और कर्म-क्षेत्र में, महत्व पूर्ण कामी बनें,
महान आदर्श के सुप्रिय सुन्दर बनें जगत के॥
मैं समझते जाता यों जीवन का गंभीर मान,
इस मार्ग से, जीवन-रण में, महान नेता बने सुशोभित॥
पथिक हैं हम, जीवन में, समझ ले, सुमित्रों यार,
पर मान स्वर्गीय इसे आपनाए धीरज से जीवन में॥

फादर आन्टनी तोमस (U.S.A.)

हिन्दी विभाग

मानव जीवन का मूल्य

थी वह वसंत के सांझ की बेला,
घर के आगे बैठा हुआ था मैं अकेला
घोंसलों को लौटते विहंगों का कलरव,
पृथ्वी पर हुआ हो मानो कोई स्वर्ग संभव

देखने के पश्चात् वह सुख समृद्ध सृष्टि,
पलक झपकी, अनायास ही अटकी मेरी दृष्टि,
देखता हूँ सड़क के उस पार,
इक मजदूर, लिए हाथ में रुपए चार,
वृद्धत्व से झुकी देह, मंद थकी चाल,
कट गिर रहा हो जैसे कोई वृक्ष शाल,

शून्य नभ में मानो बिजली कोई कड़क उठी,
शांत हृदय में रागिनी मेरी धड़क उठी
बोली-कैसा जीवन का यह सिलसिला?
थोड़े सुख थोड़े दुख का हिलमिला,
मानव जीवन है कितना क्षणभंगुर,
बचपन है मनुष्य का जैसे एक अंकुर,
यौवन है उसका खिलना,
जिसमें वर खूब निखरता है,
वृद्धत्व है उसका मुरआना,
जहाँ वह टूट कर बिखरता है,
क्या यही जीवन है?
सुख दुख जहाँ सदैव अड़चन है,
चार रुपयों में वह क्या कर पाएगा?
सिर्फ उस रात की रोटी जुटा पाएगा,
अगले दिन होगा फिर वही हाल,
क्या यों ही बीत जाएँगे इसके बचे साल?

देख उसकी दुर्दशा, अधीर हृदय हो उठा,
घटी मेरी सहीष्णुता, अमीर समय से पूछ बैठा-
हे अजर अमर महाकाल!
कैसी विचित्र है तेरी चाल?
उत्तर मिला- माना कि मैं बदलता रहता हूँ निरंतर,
मनुष्य स्वयं है जो रचता है अपने में अंतर,
मनुष्य क्यों जीता है अपने लिए, अरे!
यदि वह दूसरों के लिए जिए मरे,
संसार में न रहेंगे दुःख,
पग-पग होंगे सुख ही सुख,
जब तक मैं जीवन का मोल तय कर पाया,
पश्चिम में रवि डूबा, व्योम में चाँद उभर आया।

आकेला राजकुमार
बी.एस.सी.(III) (पी.एम्.ई.)

मेरा भारत

मेरा भारत है महान,
उसकी है गौरवमयी संतान
जिसकी पृथ्वी करती जयगान,
सुनते हैं सब उनके गान!

सजने लगी विदेशियों की महफिल
जिससे हुए कुछ दिल बेदिल!
सांप्रदायिकता का हुआ उत्थान!
भाई बन गए आपस के दुश्मन!

खून को बहने लगी धारा,
भारत में छा गया अंधेरा
घर घर में आई कायरता,
भारत ने खो दी अपनी स्वतंत्रता!

गाँधी, नेहरू, भगत, दिवाकर
उठाकर हाथों में जीवन की तलवार,
दिखलाया जगत को कर
जीवन का कैसा होता है पतवार!

परतंत्रता से आजादी पाकर,
जीवन को सुगम बनाकर,
भारत चल उठा प्रगति पथ पर,
घर-घर में झंडा फहराकर!

घर-घर में विभा भर आयी!
गीत कारों ने मधुर गीत सुनाये
पौधों में हरियाली छाई
फूलों में नई महक पाई!

हे मानव,
पहुँचा दे, भारत को चरम सीमा पर,
ईमान, सत्य व अहिंसा बनाकर
पैदा कर अपने में मानवता
जिससे हो भारत की श्रृंगारता!

एम. एस. सतीष कुमार
IInd B.Sc., (P.M.E.)

OUR TEACHING STAFF

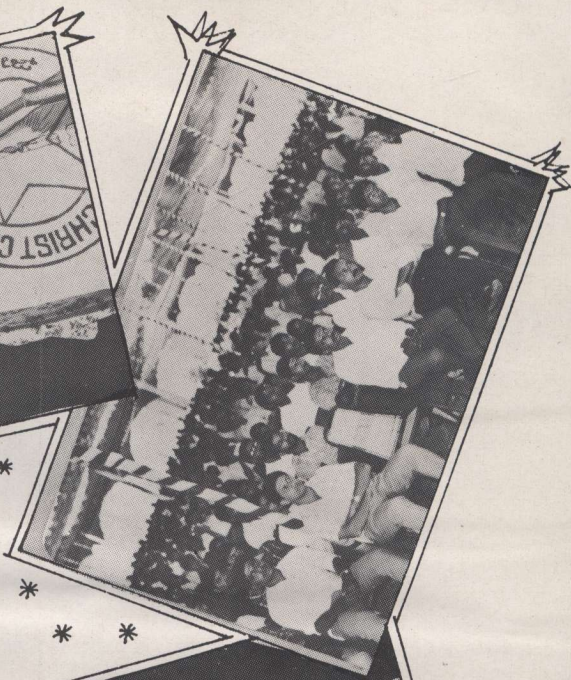
OUR NON-TEACHING STAFF

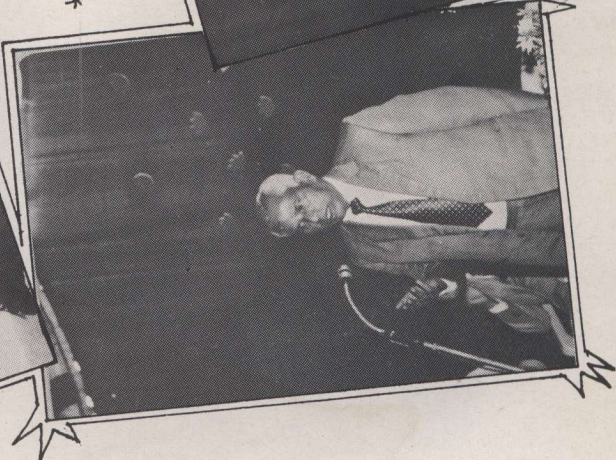
ROTARACT CLUB

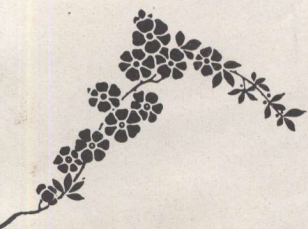

OUR CULTURAL TEAM

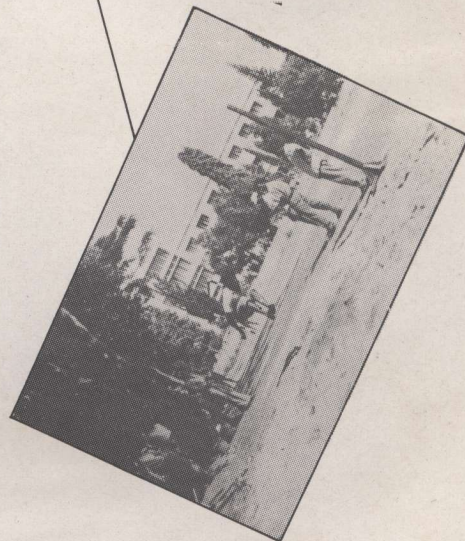
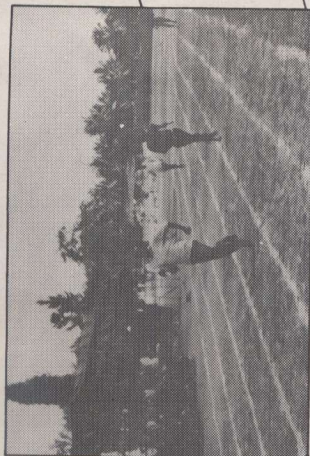
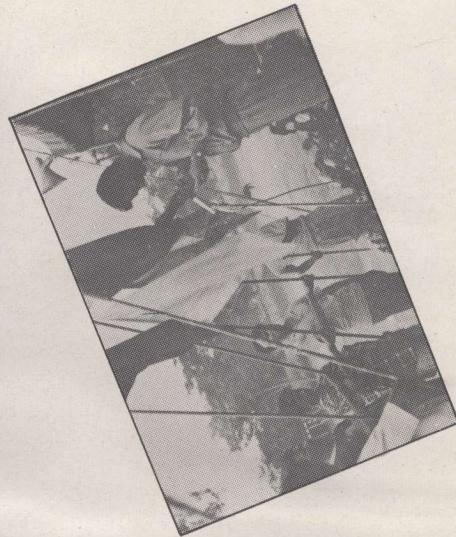
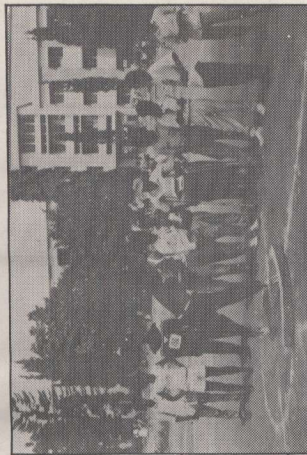
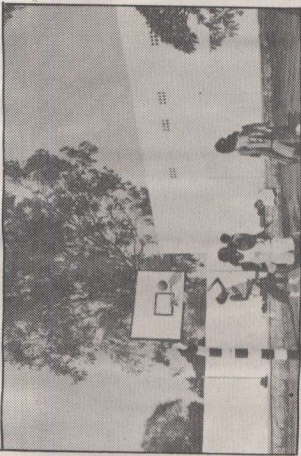

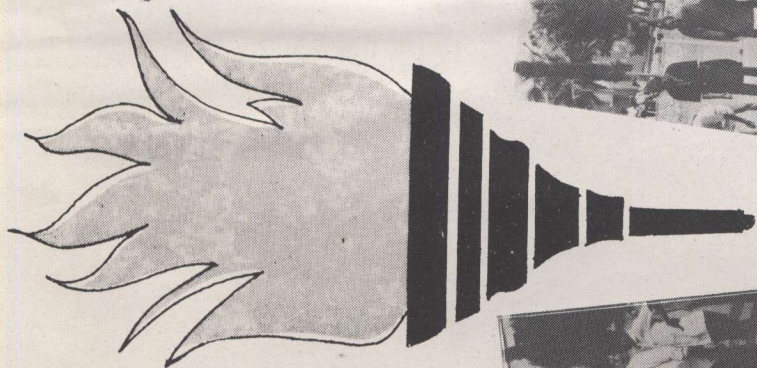
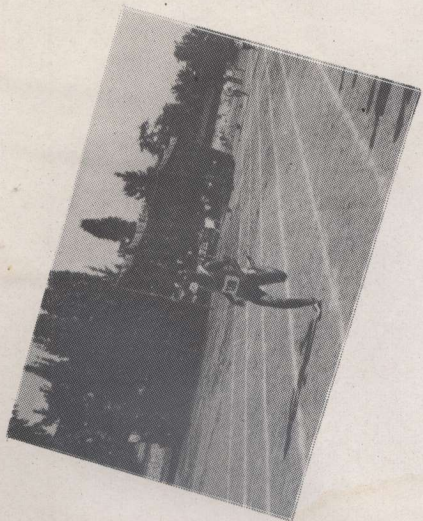
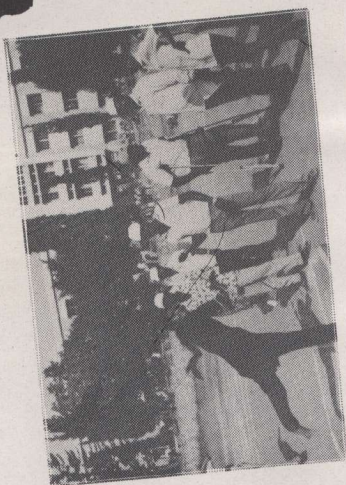
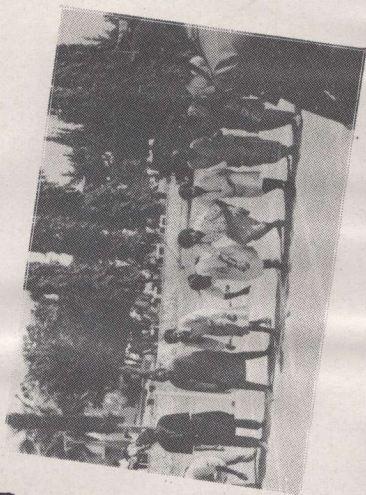
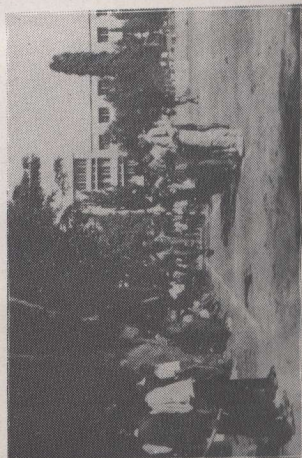
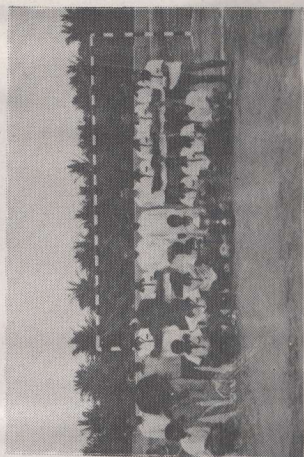
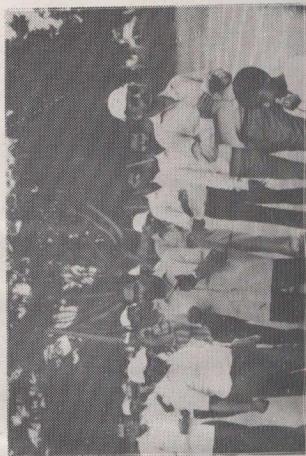
College Day

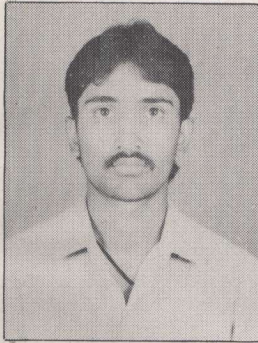

Sports and games

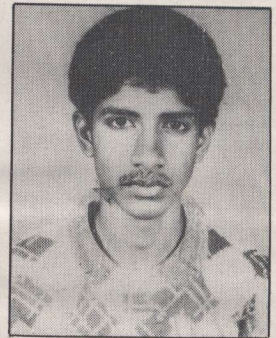
Mansappa. K.K.
II B.A.
University Hockey player

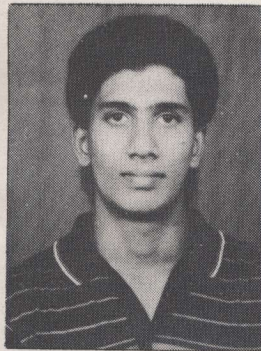
Sports and games

Adrian Harding
II B.Com
Sports secretary
and university football player

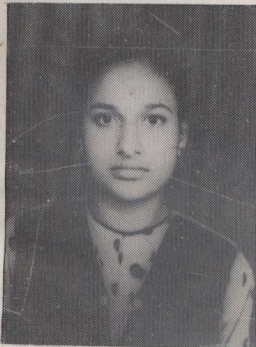

Girish. B.S.
II B.Sc.
University chess player

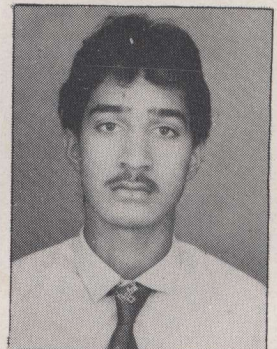

Umashankar
II P.U.C.
Senior Athletic Champion

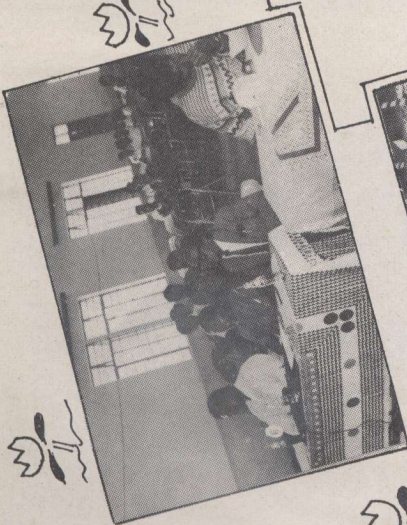
Nariender Kaur
Athletic champion

Babu. N.V.
Junior Athletic Champion

Spring festival

Major James K. Alumkara
Second in Command of Kar B.N. N.C.C

2nd Lt. M. Xavier Vincent
N.C.C. officer of Kar BN N.C.C.
Christ College Bangalore

Taking charge as Company Commander
Christ College N.C.C. Senior division
Trained at officers Training school
Kamptee Nagpur and Commissioned
on 3.11.90 as 2nd lieutenant

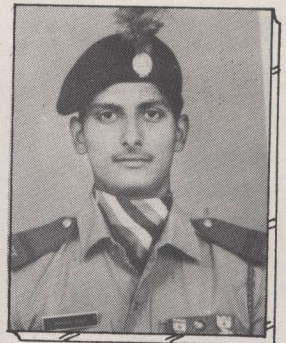

CSUO. B. Harish -
Senior U.O. of our College attended Trekking
B L C attachment camps

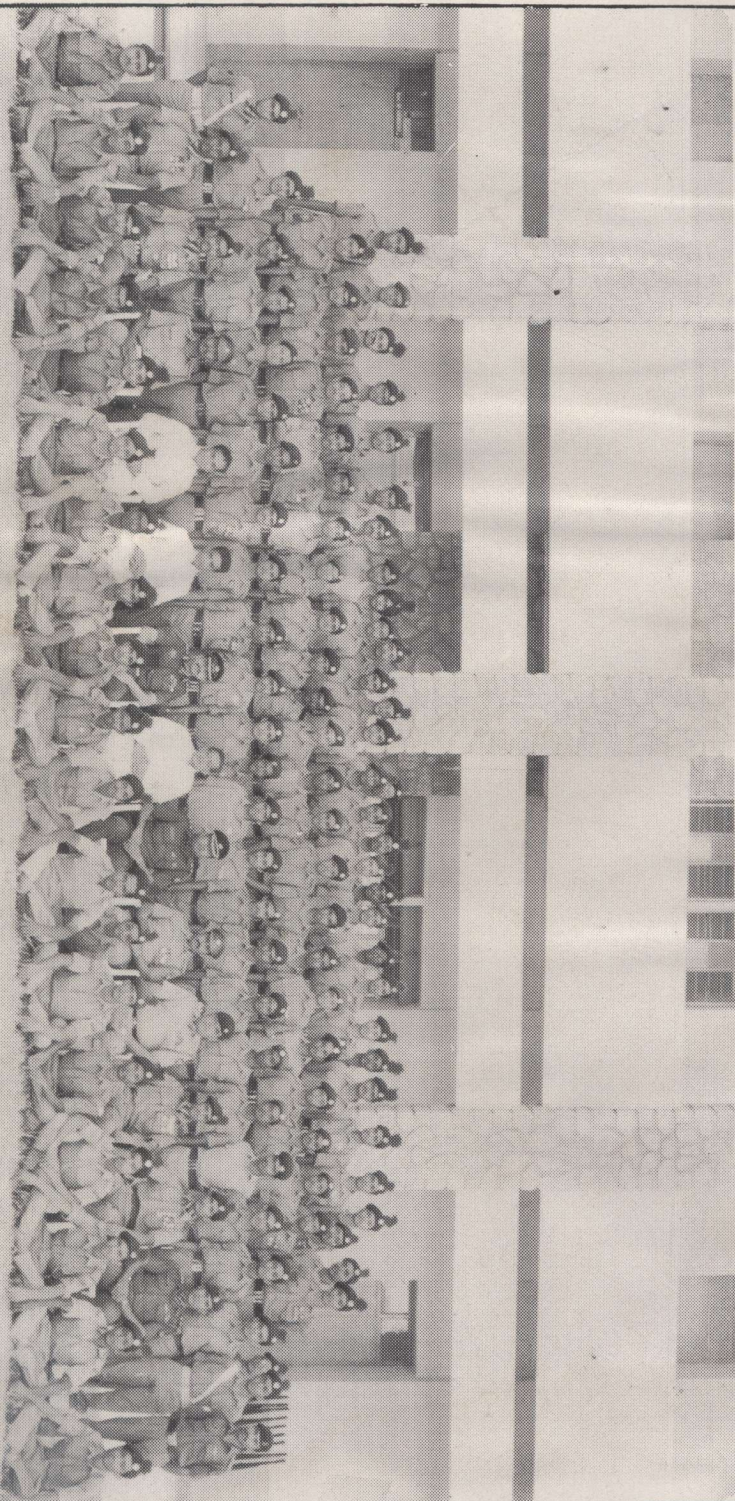
NCC

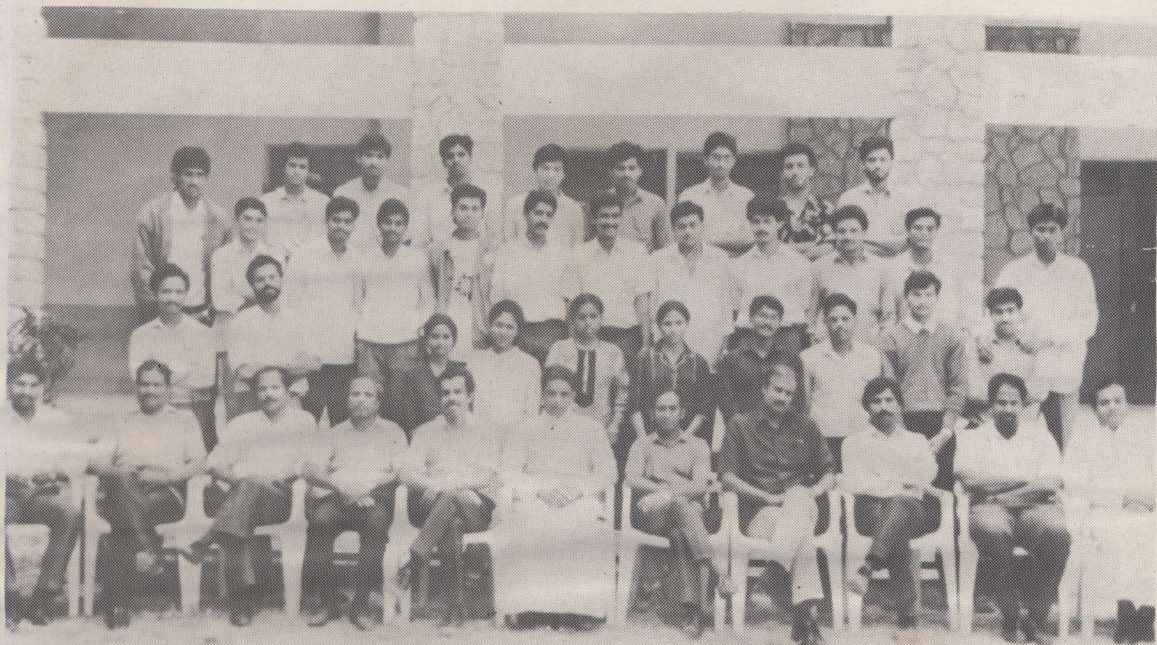
Sgt. Sreenagesh attended the Attachment
Camp in Goa

Cuo Ranjeev Babu.
Attended Rock Climbing
Course in Gwalior.

N.C.C.

Final B.Sc. CBZ

Final B.Sc. PCM PME

Final B.Com

Outgoing Students Final B.A

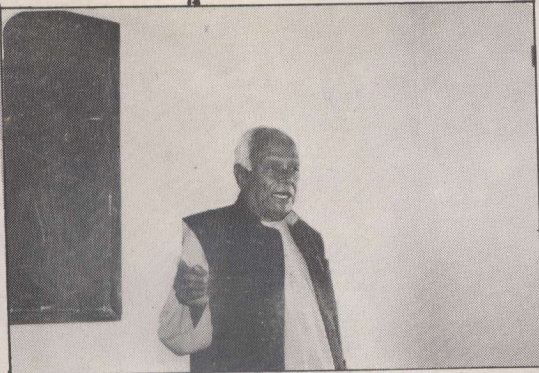
Kannada Sangha

Dr. D.R. Bendre day on 31st January 1991 chief guest
Rev. Fr. Mani Giles, Prof. L.S.Seshagiri Rao, Rev. Fr Antony Kariyil.

Prof H.R.R. Rao honouring Prof. M.
Gopalakrishna Adiga

Sri Parvatavani speaking on T.P. Kailasam
(19 Dec. 1990)

'NADA LEELA' Singing group of christ
college.

ಅದೃಷ್ಟದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಡಿ
ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ

ಬಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಸಂಪಾದಕರು :

ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು
ಬಸವರಾಜ ನಕ್ಕಂದ
ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ

ಪರಿವಿಡಿ

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆ ಕವಿ / 3 / ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ
ಎರಡು ಕವನಗಳು / 6 / ಕೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟ
ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಉಳಿಸಬೇಕಾದರೆ / 8 / ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ / 10 / ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ / 13 / ವಿದ್ಯಾನಂದ
ಪ್ರೇಯಸಿ / 14 / ಪಿ. ಮುರುಗನ್
ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪು. ತಿ. ನ. / 15 / ತಥಾಗತ
ಜೈ, ಜ್ಯೋತಿ ನಿವಾಸ್ ಕಾಲೇಜ್ / 15 / ಮೇರಿ ವರ್ಗಿಸ್
ಶತಂ ಜೀವೇಮ ಶರದಃ / 16 / ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್
ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಧೀಮಂತೆ / 18 / ಕೆ. ವನಜಾಕ್ಷಿ
ನಿವೃತ್ತರಾದ ವರ್ಕಿ / 18 / ಸಿಯಸ್ಸಾರ್
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು / 19 / ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು
ಯಾವುದು ನಿಜವೋ ಯಾವುದು ಗೆಲುವೋ / 22 / ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆ ಕವಿ - ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ
ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

‘ನಾನು ಒಲವಿನ ಭಕ್ತ’, ‘ಎಲ್ಲರಿಗೊಳಿತನು ಬಯಸಲಿ ಕವನ’, ಎಂದ ಡಾ|| ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕನ್ನಡದ ಗಮನಾರ್ಹ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಇವರ ಕವಿತೆಗಳು ನಾಡಿನ ಪಂಡಿತಪಾಮರರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅಪಾರ ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ‘ಒಲವಿನ ಕವಿ’ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕವಿಯ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ.

‘ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಕವಿ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು 1915 ಜನವರಿ 26 ರಂದು ಕಿಕ್ಕೇರಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಕಿಕ್ಕೇರಿ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ತಂದೆ ಕಿಕ್ಕೇರಿ ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ತಾಯಿ ಹೊಸಹೊಳಲು ನಾಗಮ್ಮನವರು. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಮೈಸೂರಿನ ದೊಡ್ಡ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯದಿಂದಲೇ ಜೀವನಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಉತ್ತಮ ‘ವೈಯೋಲಿನ್’ ವಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ನಾಗಮ್ಮನವರು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನಾಗಮ್ಮನವರು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯದಿಂದಲೇ ಸಂಸಾರ ವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಆದರ್ಶ ಜೀವನ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು.

ಬಾಲಕ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ‘ಮೈಸೂರು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್’ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯಿತು. 1928ರಲ್ಲಿ

‘ಮಹಾರಾಜ ಹೈಸ್ಕೂಲ್’ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದ ನಂತರ 1933 ರಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯಟ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಮೊದಲ ಕವನ ‘ಕಬ್ಬಿಗರ ಕೂಗು’ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅಂದು ಹಾಡಲು ಹೊರಟ ಈ ಕಬ್ಬಿಗನ ಕೂಗು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. 1931 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ‘ಕಬ್ಬಿಗರ ಕೂಗು’ ‘ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ’ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಅವರಿಗಾದ ಸಂತೋಷ ಅಪಾರ.

ಅದನ್ನು ಅವರೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “ನಾನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಬೇಸಿಗೆಯ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಬರ್ನ್ಸ್ ಕವಿಯ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತ ಓದುತ್ತ ಅದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಂದು ಕವನವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಗೆಳೆಯರ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಓದಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ‘ಕವಿ’ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿತೆಯ ಗುಲಾಬಿ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ‘ಶ್ರೀ’ (ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ) ಯವರ ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು’, ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಯವರ ‘ಒಲುಮೆ’ಯ ಕವಿತೆಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡವು’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

1933 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ‘ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು’ ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದ ರಂತೆ. ತಾವು ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ಕೇಳಲು ಅವರು ಪಾಠ ಮಾಡುವ ತರಗತಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ತಾವು ಬರೆದ ಕವನಗಳನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನೀಡಿದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕವಿತೆಯ ತಳಹದಿಯಾಯಿತು.

ಬಿ. ಎ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತೆಗಳ' ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎ. ಪದವಿ ಓದಲು ಸೇರಿದರು. ದೂರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಇವರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರು, ನಂಟರು ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಪಾರಾನ್ಸ್‌ದಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಬಿ. ಎ. ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಂದೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮರಳಬೇಕಾಯಿತು. ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಾವಿರ ಹೊಣೆ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರಾದಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಆರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವರ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾದ ಕವಿತೆ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ತಂದೆಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಆ ಉದ್ಯೋಗವೆ ಮಗನಿಗೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಂಗಡಿಯ ಶೆಟ್ಟರು ಕೊಡುವ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ 24 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾಯಿತು. 1936ರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಇಷ್ಟದಂತೆ ವೆಂಕಮ್ಮ ಎಂಬುವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಾವ್ಯ ಚೈತನ್ಯದ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ, ಜೀವನದ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಗಂಡು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ.

ಮುಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಂಜನಗೂಡು, ಬೆಂಗಳೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿ 1970ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೇವಾ ಜೀವನದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇದುವರೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಐರಾವತ, ನೀಪದ ಮಲ್ಲಿ, ಉಂಗುರ, ಇರುವಂತಿಗೆ, ಶಿಲಾಲತೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ, ತೆರೆದಬಾಗಿಲು, ನವ ಪಲ್ಲವ ಮತ್ತು ಒಂದು ಆಯ್ದ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ "ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆ (1986) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 258 ಕವನಗಳು ಇವೆ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಾವ್ಯಭಾಸಕ್ಕೆ, ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ಕೃತಿ.

ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕವನಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಮಾರಿಕ ಕಲ್ಲು' ಎಂಬ ಕಿರುಗತೆಗಳನ್ನು, 'ದಮಯಂತಿ' ಎಂಬ ಗದ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು, 'ಉಪವನ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯು ವಿಮರ್ಶೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಕತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕಕಾರ ಯೂರಿಪಿಡಿಸನ - ಮೀಡಿಯಾ, ಹಕಲ್ ಬರಿಫಿನ ಸಾಹಸಗಳು, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಭಾರತಿ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇವರ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು, ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ.

ಇವರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. 'ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ' 1943 ರಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ 'ಶಿಲಾಲತೆ' ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರ ಶಾಖೆಯ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ, 'ತೆರೆದಬಾಗಿಲು' ಕೇಂದ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಇವರ ಸಮಗ್ರಕಾವ್ಯ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆ' ಕೇರಳದ ಕುಮಾರನ್ ಅಶಾನ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಇವರ ಕಾವ್ಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ 1990 ರಲ್ಲಿ 60ನೇ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 1991 ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು. ಈ

ರೀತಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಸಹೃದಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳಂತೆ ಕೆ. ಎಸ್. ನ. ಅವರ ಕವಿತೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ ಹೇಳುವ ಕೆಲವು ರಸ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

“ಆ ಹುಡುಗನದೂ ಈ ಹುಡುಗಿಯದೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ, ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಇಬ್ಬರೂ ದಿನವೂ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರಿ ಪರಿಚಯ ಆಯಿತು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೇ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದ. ಹುಡುಗಿ ಮಾರೋಲೆ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಅವಳು ಒಂದು ‘ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಪುಸ್ತಕವೊಂದು ತನ್ನ ರಜು ಹಾಕಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವರ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕವಿಯ ಮನೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ”

“ಧಾರವಾಡದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಸಪ್ತಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದರು. ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಅದೇ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಕಡ್ಡಿ ಪೊಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ‘ಟಿಕ್, ಟಿಕ್, ಟಿಕ್,’ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಹಾಡತೊಡಗಿದ. ಯಾವ ಹಾಡು ? ಅದೇ “ಅಂತಿಂಥ ಹೆಣ್ಣು ನೀನಲ್ಲ” ಕೊನೆಗೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕಾಸು ಕೊಡಿಯ್ಯ ಅಂತಲೂ ಕೇಳಿದನಂತೆ. ಕವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಐವತ್ತುಪೈಸೆಯ ಬಿಲ್ಲೆ ಇತ್ತು ತೊಗೊಳ್ಳಪ್ಪ ಅಂತಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

‘ಕವಿಯೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕರೆದರು, ಗೆಳೆಯ?

ತುಂಬ ಸಂತಸ. ನಿನಗೆ ವಂದನೆಗಳು !

‘ಮತ್ತೆ ಹೊಗಳಿದರಲ್ಲ ಅವರು’ ಎನ್ನುವೆಯಲ್ಲ ?

ನಿಜವೆ ಇರಬಹುದವರು ಅಂದಮಾತು.

ನಾನು ಒಲವಿನ ಭಕ್ತ ! ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮಾಂದಳಿರು,
ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ನಾ ಹಿಡಿದ ನಲಿವ ಚಿತ್ರ,
ಹತ್ತು ಸಲ ನಾನು ಕೇಳಿರುವ ನನ್ನದೆ ಹಾಡು
ನನಗೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರ ;

* * * *

‘ಇವನ ಅನುಭವ ತೆಳುವು’ ಎಂದ ಟೀಕೆಗೆ ನಕ್ಕೆ.

ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳು ನನಗೆ, ಉತ್ತರಿಸಿದೆ :

‘ಅಂದವರ ಬಾಯಿಗಿದೊ ನಾನು ಬೇವಿನ ಚಕ್ಕಿ’ :

ನನ್ನ ದನಿಯನು ಕೂಡ ಎತ್ತರಿಸಿದೆ.

ಎರಡು ಕವನಗಳು

ಕೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟ
ಮೊದಲನೆಯ ಪದವಿ

ಮಣ್ಣು ಮುಖಗಳು

ನಮ್ಮದೆಯ ದನಿಗಳು
ಕನಸುಗಳ ಹೊತ್ತು ಹೊರಡುತ್ತವೆ.
ಅಂತ್ಯವೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ !
ಕುಂತು ಕಕ್ಕಿದ ಬದುಕಿನಿಂದ
ಚಿಗುರಿದ ಗಿಡ,
ಟಿಸಿಲೊಡೆದು ಹೂ ಬಿಡುತ್ತದೆ.
ಮರವೇರಿದ ಹಕ್ಕಿ
ಕೊರಳಗಾನ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ
ಸುತ್ತಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ಪ್ರತಿದಿನ ಹುಟ್ಟುವ ಸೂರ್ಯನ
ನಡುವೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಚಂದಿರ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ
ತಂಪುಗಾಳಿಗೆ ಮೈ ಚೆಲ್ಲಿದ
ಮೋಡಗಳ ಎದೆಯಿಂದ
ಹರ್ಷ ಉಕ್ಕಿ
ಬಿಗಿದ ಮಾಂಸ ಖಂಡಗಳು
ಸಡಿಲಾಗುತ್ತವೆ.
ನವಿರಾದ ಪುಳಕ ಬಾಡಿ
ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಗುಟುಕು
ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ ಹಾರುತ್ತವೆ.
ಕತ್ತಲ ಕೊಂದ ಬೆಳಕು
ನಮ್ಮ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದಾಗ
ಕರುಣೆ ಬೀರಿ ಹಾದಿ ತೋರುವ
ಆತ್ಮ ಮಣ್ಣು ಮುಖಗಳಲಿ ಅಡಗಿದೆ.
ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ ತಾನಾಗಿ.

ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಗಳ ನಡುವೆ

ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಬಡಿದು
ಮನದೊಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಯೂರಿ ನಿಂತಾತ
ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾನೆ.
ಉತ್ತಿಬಿತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೆಳೆದು,
ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಬೆಳಕೆ ಮನೆಯಾದ ಪರಿ !
'ಬಾ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದಾಗ,
ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ನಾಟಕ
ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನೆರೆಮನೆಯ ಹುಂಜ
ನೆಲವ ಕೆದರುತ್ತ ಸಾರುತ್ತದೆ.
ಬೆಳಗಾಯಿತೆಂದು
ಕೋಲೂರಿ ಬರುವ ಹಾದಿ ತಡವರಿಸುತ್ತದೆ
ಕತ್ತಲೆಯೇ ಇರಲೆಂದು.

ಸೂರ್ಯನ ನೆತ್ತಿ ಸೀಳಿ ಹೊರಬಂದ
ಹಾಡು ಅರಣ್ಯ ರೋಧನವಾಯ್ತು
ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿದವರು
ಕುಸಿದು ಕುಳಿತರು.
ಕಾಲೂರಲರಿಯದ ಹಸುಳೆ
ನೆಲವ ನೋಡುತ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಹಿಂದೆಂದೂ ನೆಯ್ದ ಕನಸು
ಇಂದು ಹೊದೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ !
ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರದ ಗೂಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ
ಹೃದಯ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿದೆ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರುಗಿ

ಕಣ್ಣೀರ ಕಡಲಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುವ
ಕುರುಡು ಮೀನು ಬಾಯ್ಗೆ ರೆದಿದೆ ರಸಕ್ಕಾಗಿ.
ಕೊನೆಗೆ ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರು
ಕಸವಾದರೂ ಬೀಳಲೆಂದು.
ಬಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ಹನಿಯೂ ಕರಗುತ್ತಿದೆ
ನಿರಂತರವಾಗಿ
ಕರಗಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ.

ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಉಳಿಸಬೇಕಾದರೆ

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆಸಿದ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಬಂಧ
ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ, ಬಹುಮಾನಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಆಯ್ಕೆ
ಭಾಗಗಳು.

ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪ

ಇಂದು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಬಯಕೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು.... ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಸಾರವಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ, ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ನಾವೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಗಳಿಗೆ, ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಬಯಸುವುದು ಏಕತೆ. ಇಂದು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಜಾತೀಯತೆ. ಇಂದು ಜನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಉದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನಲ್ಲ. ರಾಮಜನ್ಮ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬಾಬ್ರಿ ಮಸೀದಿ ಗಲಾಟೆ ಇಂದು ದೇಶದ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವರ ಮಧ್ಯೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಗಾಳಿ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮಂಡಲ್ ರಿಪೊರ್ಟ್ ನಮ್ಮ ಜನರ ಜಾತಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದೆ. ಈ ವರದಿ ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಓಟುಗಳಿಗಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಒಡೆದು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಂದೂ ದೇಶದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಜನ ದೇಶ ನಮಗಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಕೇಳಬಾರದು ; ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದೆವು ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕತೆ ಕೇವಲ ಬಾಯಿಮಾತಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬರುತ್ತದೆ.

ಎಸ್. ನೋಹನ್
ಮೊದಲನೆಯ ಪದವಿ

*

*

*

*

ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ದೇಶದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳೆಂದರೆ ಪಂಜಾಬ್ ಸಮಸ್ಯೆ, ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅಸ್ಸಾಂ ಸಮಸ್ಯೆ, ಧರ್ಮವಿವಾದ, ಗಡಿವಿವಾದ ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರವೇನು ? ಆಳುವವರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನ. ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರತೆಯ ಆಂದೋಲನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ದೇಶವನ್ನು ಒಂದು ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ರಾಜ

ಕಾರಣಗಳು ಜನರನ್ನು ಅಂಧಕಾರದ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುತಾವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಅನೈತಿಕತೆಗೆ ಅವರೇ ಕಾರಣ.

ಜನರ ನಡುವಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸಮಾನತೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸ್ನೇಹ-ಬಾಂಧವ್ಯ ಸುಗಮವಾಗಿ, ಏಕತೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಕನಸಿನ ರಾಜ್ಯ ಕೈಗೊಂಡುತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ರಾಮ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಮಂಡಲ ವರದಿಗಳನ್ನು ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲ ವರ್ಣದ, ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿಶಕ್ತಿಗಳು ಇದನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆ, ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕಂಟಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಡಿ. ಬನ್ನೂರ
ಎರಡನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

*

*

*

*

ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆ

ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಇರಲೇ ಬೇಕು ; ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಬರಲೇ ಬೇಕು. ಇದು ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜಾತಿ-ಮತಗಳ ಭೇದ ಭಾವ ತೊಲಗಬೇಕು. ಈ ವಿಂಗಡನೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗಲಾಟೆ, ಗಲಭೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. 'ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ' ಎಂಬ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕು. ಸಹಕಾರದ ಪ್ರಮುಖ ತತ್ವವಾದ 'ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಿಗಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ.

ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಮಂತ್ರವಾಗಬೇಕು. ಅದು ಮಾನ ಬಿಂದುವಾಗಬೇಕು. 'ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಣು ಡಿಯನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶ ಅರಿತು, ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು.

ಒಗ್ಗಟ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರ
ಏಕತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸೂತ್ರ

ಎಂ. ಸಿ. ಜಾನಕಿರಾಮ್
ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ

ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿದಾಗ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸ
ಲಾಗಿದೆ.

ಸಿವಿಲ್‌ವಾರ್

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗೊಂದಲ
ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಮ್ಮ
ಸ್ವಂತ ಲಾಭದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು
ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಿವಿಲ್‌ವಾರ್‌ಗೆ ಒಳ
ಗಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ನಿರಂತರ ಕಚ್ಚಾಟ,
ಹೊಡೆದಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಜನ ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳುವುದು
ಮುಖ್ಯ.

ಎಂ. ಎಸ್. ನವೀನ್‌ಜಾಬು

* * * *

ಹೊಸ ಸಮಾಜ

ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸ್ಕರ ಧರ್ಮ
ವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ
ಕೊಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಮುಖ್ಯ. ಇಂತಹ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಕುತಂತ್ರವನ್ನು
ಬಯಲಿಗೆಳೆಯಲು ದೇಶದ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೊಸ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಿ. ನರೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್

* * * *

ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಸಂತೋಷ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲೂ

ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸು
ತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮವೇ ಬಂಡವಾಳ. ಇಂತಹ
ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸುವುದೇ ತಪ್ಪು. ರಾಮ
ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬಾಬ್ರಿಮಸೀದಿ ವಿವಾದ ಯಾರಿಗೆ
ತಾನೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ? ಹಿರಿಯರ
ಕಾದಾಟದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅನಾಥರಾಗುತ್ತಾರೆ,
ದಾರಿತಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ನೈ. ಡಿ. ಪರೀಕ್ಷಾ

* * * *

ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ

ಧರ್ಮದ ದುರ್ಗಂಧ ತುಂಬಿರುವ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ
ಇಳಿದರೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ, ಘನತೆಗೆ ದಕ್ಕಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ
ಎಂದು ಕೆಲವರು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ
ತರಲೆ, ತಂಟೆ ನಮಗೆ ಬೇಡವೆಂದು ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದಾರೆ.
ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ತುಂಬಾ ಕೆಳ
ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟು ಓದಿದರೂ ತಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ,
ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.
ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಭಾರವಾದ ಧರ್ಮ ಒಂದು
ಕಡೆ ; ಅರ್ಥವಾಗದ ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿರುವ ರಾಜಕೀಯ
ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ
ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ನಿ. ಮಂಜುಳಾ

* * * *

ಧರ್ಮದ ಮುಖವಾಡ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಿತ್ರ. ಧರ್ಮದ ಮುಖವಾಡವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಜನರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಗ್ದ ಜನರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಗಲಭೆಗಳ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವವರು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು. ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ.

ಎಚ್. ಸುನುಂಗಲಾ

* * * *

ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಆಯುಧ

ರಾಮ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬಾಬ್ರಮಸೀದಿ ವಿವಾದದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯರಂಗ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಧರ್ಮವು ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಆಯುಧ. ಜನರ ಅಜ್ಞಾನವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚುನಾವಣೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಅವಿವೇಕವೆಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ನಿ. ನಿ. ಜೋಸೆಫ್

* * * *

ಕಾಣದ ದೇವರುಗಳು

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ (?) ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಜಾತಿಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಕಾಣದ ದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ನಡೆಯುವ ಕೊಲೆ, ದೊಂಬಿ, ಲೂಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವೇ

ಬೀಗದ ಕೈ. ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು, ಇಳಿಸಲು ಧರ್ಮದ ದೊಂಬಿಯನ್ನೇ ಇಂದು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಧರ್ಮ ದೂರಸರಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ.

ಗೀತ ರಾಮಾಕಾಂಡ ಅಲೂರ್

* * * *

ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ

ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಕಾನೂನಿನ ರೀತಿ ಸಮಾನ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಒಂದು ಧರ್ಮದವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು, ಇನ್ನೊಂದು ಧರ್ಮದವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನು, ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು, ಮತಯಾಚಿಸುವುದು ಧರ್ಮ, ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ. 'ಪುರಾಣ ಹೇಳೋಕೆ, ಬದನೇಕಾಯಿ ತಿನ್ನೋಕೆ' ಎನ್ನುವ ಮಾತು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಪಾಲು ಜನರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಬಡತನದ ರೇಖೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅವರ ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಅನಕ್ಷರತೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ನಿ. ಅಶೋಕ

* * * *

ನಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕು

ರಾಜಕೀಯ ಎಂದರೇನು ? ಮಾನ್ಯರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪ್ರಭಲ ಶಕ್ತಿ. ಅದು ಬಲಹೀನವಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೊದಮೊದಲು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಖಾಸಗಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆನ್ನುವ ಕೆಟ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಧರ್ಮದ, ಜಾತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಓಟುಗಳ

ಬೇಟೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಮ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬಾಬ್ರಿಮಸೀದಿ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇದು ಬದುಕಿದವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಬಟ್ಟೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಮನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಅರಿವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಸತ್ತವರ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದವರ ಕಾದಾಟ, ಕೊಲೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವಿವೇಕ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕಿಗೂ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಜನರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಜೀನು ಪ್ರಭಾಳನ್

* * * *

ನಾಚಿಕೆಯ ಸಂಗತಿ

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಇದೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ರಕ್ತಪಾತ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ರಕ್ತಪಾತ ವೇಕೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಅಜ್ಞಾನ, ಸ್ವಾರ್ಥ. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಮನೋಧರ್ಮ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸದಾ ಅಂಟಿ ಕೊಳ್ಳಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಜನ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದು ನಾಚಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂಗತಿ.

ಇ. ನಿತ್ಯಾನಂದ

ತೌರ ಸುಖದೊಳಿನ್ನ ಮರೆತಿಹಳು ಎನ್ನದಿರಿ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವ ನೀವೆ ಬರೆಯಬಿಟ್ಟು
ನಿಮ್ಮ ನೆನಪೇ ನನ್ನ ಹಿಂಡುವುದು ಹಗಲಿನಲಿ
ಇರುಳಿನಲಿ ಕಾಣುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕನಸು

* * * *

ಬಳಿಗಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿಹೆನು
ಒಳಗೆ ಬರಲಪ್ಪಣೆಯೆ ದೊರೆಯೇ ?
ನನಿಲೂರ ಮನೆಯಿಂದ ನುಡಿಯೊಂದ ತಂದಿಹೆನು
ಬಳಿಯ ತೊಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ.

ಕೆ. ಎಸ್. ನ.

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬ

ವಿದ್ಯಾನಂದ
ಅಂತಿಮ ಸದನ

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರು ಇಂದು ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 890ರ ಒಂದು ವೀರಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರು ಮೊದಲು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಮೀಪದ ಬೇಗೂರಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಇಡೀ ಏಷ್ಯಾದ್ಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ನಗರ ಇದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1247ರ ಮಡಿವಾಳ ಶಾಸನದ ಆಧಾರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಎಂಬ ಕುಗ್ರಾಮ ಈಗಿನ ಅಣ್ಣಮ್ಮ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದನೇ ಕೆಂಪೇಗೌಡ ಕ್ರಿ.ಶ. 1537ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಉಪನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1809 ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸೈನಿಕರಿಗಾಗಿ ಅಲಸೂರು ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿ ದಂಡು ಪ್ರದೇಶ ನಿರ್ಮಾಣ ಗೊಂಡಿತು. ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳ ಪಟ್ಟಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದ ಇತಿಹಾಸ ಕಳೆದ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. 1869 ರಂದು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕಾಲೇಜು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1857ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು ಹೊಸ ರೂಪ ಪಡೆಯಿತು. ಕ್ರಿ. ಶ. 1879ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. 1917 ರಂದು ಧಾರವಾಡದ

ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜು, ಕ್ರಿ. ಶ. 1933ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿನ ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುವು. ಕ್ರಿ. ಶ. 1916 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆರನೆಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. 1950ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಗೊಂಡಿತು. ಎರಡು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳೊಡನೆ ಗುಲಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು 1980ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡವು. 1987 ರಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಫೆಡರಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಾದರಿಯ ಬಯಕೆಯಿಂದ 1964 ರಂದು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮೊದಲು ಆರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ. ಆದರೆ 1986ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಯಕೆ ಮುರಿದುಬಿದ್ದು ಉಳಿದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕೋಲಾರಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ 187 ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ. ಡಾ|| ಬಿ. ಡಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮೊದಲ ಕುಲಪತಿಗಳು. ಡಾ|| ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ 1100 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ 'ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ'ಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ತೆಕ್ಕೆಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಆಗಾಗ ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ, ಕ್ಷುದ್ರ ಜಾತಿಯ ಸುಳಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಲುಗುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶ ಇನ್ನೂ ಈಡೇರಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪದವಿಗಳಿಗೆ

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಘನತೆಯನ್ನು ಗೌರವವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತವರ್ಗದವರು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ದೈಯವಾಕ್ಯವಾದ 'ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಹಿತಂ' ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ. ●

ಪ್ರೇಯಸಿ

ಪಿ. ಮುರುಗನ್

ಪ್ರಥಮ ಪದವಿ

ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಂಡವಳು ನೀನು
ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಿಂತವಳು ನೀನು
ಕನವರಿಸಿದಾಗ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೆ
ತೇಲಿಸಿದವಳು ನೀನು
ಭಾವ ಶರದಿಯ ಮೇಲೆ
ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿ
ಕಸ್ತೂರಿ ನೆಲಕೆ ನೀ ಚಿಗುರುಗಳ
ವಸ್ತ್ರ ಉಡಿಸುವ ಮುನ್ನ ಉದುರಿ
ಬಿದ್ದೆ ಏಕೆ ?
ಕದ್ದು ಕಾಲ್ದೆ ಗೆದೆ ಏಕೆ ?

ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪು. ತಿ. ನ.

ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯದ ರತ್ನತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪು.ತಿ.ನ. ಒಬ್ಬರು. ಹೊಸಗನ್ನಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹಿರಿಯರು. ತಮ್ಮ ಎಂಭತ್ತೇಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡವರು. ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, ಗೀತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹರಿಚರಿತ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಲಿಟರಿ ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ಒಬ್ಬ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪು.ತಿ.ನ., ಇಂದಿಗೂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಹಳಗನ್ನಡದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಂದರು. ಇವರ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಹಳಗನ್ನಡದ ಪದಪುಂಜ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇದಸನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ಯಾಯಿತು. ಇವರ ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸೇತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಅಧುನಿಕತೆ ದೃಷ್ಟಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಹೊಳಹುಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವರ ಕಾವ್ಯದ ವಸ್ತು ನಿರ್ಸರ್ಗ ವೈಭವ ಮತ್ತು ದೈವಲೀಲೆ. ಈ ಕವಿ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆಯ ಯಾವ ಅಂಶವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಪೌರಾಣಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಅಧುನಿಕತೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ವಿಶೇಷ. ಪು.ತಿ.ನ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗೀತ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂದು ವಾಗ್ಗೇಯಾಗಾರರೆಂದರೆ ಪು.ತಿ.ನ. ಇಂತಹ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂತೋಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪು.ತಿ.ನ. ಅವರಿಗೆ ತುಂಬು ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ತಥಾಗತ

ಜೈ, ಜ್ಯೋತಿ ನಿವಾಸ್ ಕಾಲೇಜ್

ಈ ವರ್ಷ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡ ಜ್ಯೋತಿ ನಿವಾಸ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಈ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸಭಾ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಕಾಲೇಜಿನ 'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ'ದ ಮೂಲಕ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. 'ಬೆಳ್ಳಿ ಬಾಗಿನ್' ಎಂಬ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆಗಾರ್ತಿಯರ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹೊರತಂದಿದೆ. ಈ ಶುಭಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ. ಇದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷದ ಸಮಾಚಾರ. ಒಂದು ಸೋದರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಗರಿ ಮೂಡಿರುವುದು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ. ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೈ, ಜ್ಯೋತಿ ನಿವಾಸ್ ಕಾಲೇಜ್.

ಮೇರಿ ವರ್ಗಿಸ್

ಶತಂಜೀವೇಮ ಶರದಃ

ಪೊ|| ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾವ್
ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ

ಯುಗಾದಿಯ ದಿನ ಬೇವು - ಬೆಲ್ಲ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯ ಹೀಗೆ ಅಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ : ಶತಾಯುವಾಗು, ವಜ್ರದೇಹಿಯಾಗು, ಸರ್ವಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊ, ಎಲ್ಲ ಅನಿಷ್ಟಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಆಯುಷ್ಯಂತನಾಗು. ಏನಿದರ ಅರ್ಥ ? "ಸದ್ಯ, ಯಾವಾಗ ತೊಲಗುತ್ತೋ ಈ ಪ್ರಾಣ" ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನೂರುಪರ್ಷ ಬದುಕ ಬೇಕೆ ? "ಅಯ್ಯೋ, ಜೀವನ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ, ಆ ದೇವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಕರುಣೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ" ಅಂತ ಕಾಲನೂಕಬೇಕೆ ? ಇಲ್ಲಾ ; ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಪ್ರೀತಿ, ನಂಬಿಕೆಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ "ಅಬ್ಬ ! ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತೆ ! ಕಾಲ ಸರಿದದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದಹಾಗಿದೆ !" ಹೀಗೆ ಬದುಕ ಬೇಕೆ. ಎರಡನೆ ರೀತಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಜೈಲ್ಸ್ ; ರೆ|| ಫಾ|| ಮಾಣೆ ಜೈಲ್ಸ್.

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಜೂನ್ 1969ರಲ್ಲಿ ; ಎತ್ತರದ, ವಜ್ರದೇಹಿಯಾದ, ಗೌರವ ವರ್ಣದ, ಆರೋಗ್ಯ ಚಿಮ್ಮುವ ಲವಲವಿಕೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಎಳೆಯ ರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಜನ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಸ್ಥಾನ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ, ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹುದ್ದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹದ್ದು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ತಿದ್ದಿ, ಮೆಚ್ಚುಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದಾಗ

ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ಅತಿ ಸಲಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲದೆ ಸುವರ್ಣ ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಯುವಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಸುಲಭದ್ದೇನಲ್ಲ. ಸಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ, ತಿಳಿಯಾದ ಸ್ನೇಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಾಗಿ, ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗಿ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಯಿಮೊಗ್ಗು ಅರಳದೆ ಕರಟೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಶಿಸ್ತು, ಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದೇ ಸಂಕೋಲೆಯಾಗಬಾರದು. ಈ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೈಲ್ಸ್ ಕ್ರೈಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಅವಧಿ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ನಾನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಋಷಿ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸೂತ್ರಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಕೆಲ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತಿಳಿವಾತಾವರಣದ ಸೃಷ್ಟಿ ಜೈಲ್ಸ್ ಅವರ ಬಹುಮುಖ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಹಕಾರತೋರಿದ್ದು ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ. 'ಮಲೆಯಾಳಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಅವರದೇ ಆದ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದಲೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ' ಕಾಲೇಜೆಂದು ಘೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರೂ ಇದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಅವರ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿತು.

ಜೈಲ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದರೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು

ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಪೋಷಕರೂ ಅವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿರುವ ನೆನಪನ್ನು ಮೆಲಕುಹಾಕುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಸಂತೋಷದ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಒಂದೆ :

“ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗೇ ಸ್ನೇಹ ದೊರೆವುದೇನು ?

ಈ ಪರಿಯ ಸೌಹಾರ್ದ ಕೆಳೆಯ ವೈಭವವು ?

ಇಲ್ಲದಿರೆ ನನಗಿಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನ್ಮಗಳಿರಲಿ

ಎಲ್ಲ ಪರಿ ಮಮತೆಗಳ ಸತ್ಯ ಜೀವನವು !”

ನೊಂದವರ ಬೀದಿಯಲಿ ಹಾಡುತ್ತ ಓಡಾಡಿ
ನೋವ ಮರೆಸುವ ಬಯಕೆ ಬಂತು ನನಗೆ ;
ನಗೆಯನರಿಯದ ಬಾಳ ತಳಿರುಗಳ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ
ಭರವಸೆಯ ಬೆಳಕಿನಲಿ ಕುಣಿದ ಬಯಕೆ.

* * * *

ಇಲ್ಲುಂಟು ಅಗೆವ ಬುದ್ಧಿಗನಂತ ಅವಕಾಶ ;
ಹೊಳೆದದ್ದೆ ತಾರೆ, ಉಳಿದದ್ದು ಅವಕಾಶ.

ಕೆ.ಎಸ್.ನ.

ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಧೀಮಂತೆ

14 ಫೆಬ್ರವರಿ 1991 ರಂದು ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಾಂತ ಕಥೆಗಾರ್ತಿ ಡಾ|| ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ ತಮ್ಮ ಐವತ್ತೇಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು. ಅವರದು ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು. ಅವರ ಬದುಕೇ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾಕೃತಿ. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ; ಅಸ್ವಸ್ಥ ನಿರಂಜನರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ; ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದರೆ ನಂಬಲಾಗದ ಸಂಗತಿ. ಸಾವಿನೊಡನೆ ಸೆಣಸಾಟ, ದಿಟ್ಟ ಮನೋಬಲ ಅವರನ್ನು ಅನುಪಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಚಿರನಿಪನನ್ನು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾಗಿದ್ದವರು. ತಮ್ಮ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ನಲವತ್ತು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ 'ತಾಯಿ-ಮಗಳು' 'ದಾಂಪತ್ಯ ದೀಪಿಕೆ' ಮುಂತಾದ ವೈದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾವಿರಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಎರಡು ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಬದುಕಿನ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು, ಮಹಿಳೆಯರ ನೋವಿನ ಮಿಡಿತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಅವರಿಗೆ ಸೋವಿಯೆಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ತಿರುಮಲಾಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ದೊರಕಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೇರ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ, ಅನುಭವದ ವಿಶಾಲತೆಯಿಂದ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಜನ ಪ್ರಿಯತೆಯ ಶಿಖರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಕೆ. ವನಜಾಕ್ಷಿ
ಪ್ರಥಮ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

ನಿವೃತ್ತರಾದ ವರ್ಕಿ

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗದ ರೀಡರ್ ಶ್ರೀ ಡಿ. ವರ್ಕಿ ಅವರು ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆ. ಅವರ ಬದುಕೇ ಒಂದು ಕುತೂಹಲದ ಸಂಗತಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಗಳು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿದರು. ತಮಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರೆ ಯೆರೆದರು. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತವರು. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಬದುಕಿನ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭದ ಬದುಕಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ದಿಕ್ಕು ರಿಸಿದರು. ಮನುಷ್ಯರಾದರು. ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬೀಳ್ಗೊಡೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ದೈವವನ್ನು ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವನ್ನು, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ವರ್ಕಿಯವರು ಕೇರಳದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ ; ಮಲೆಯಾಳಿ ಬಂಧುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಒಲವಿದ್ದರೂ ; ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿತರು. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಬದುಕಿನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೂ, ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತವಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದನ್ನು ಹಲವರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದಾಗಿ ನುಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡದಿಂದ ಬದುಕಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಕಿ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಸುಖ ಜೀವನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾರೈಕೆ.

ಸಿಯಾಸ್ಸಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು

ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು

ದೇವರು, ದೇವರು, ದೇವರು.... ಈ ಶಬ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ, ನಾನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬಬೇಕು ಹಾಗೂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕಿತ್ತು, ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ದೇವರ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಊರುಗೋಲು. ನನಗೆ ಇಂದು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವಂದ್ವವೇನೋಟವಿದೆ. ಯಾವುದು ಸರಿ, ಯಾವುದು ತಪ್ಪು.... ಆ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

ಜೂಲಿಯನ್ ಫಿಲಿಪ್ಸ್

*

*

*

*

ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ

ದೇವರು ಎಂಬುದು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಮೇಲೆ ದೇವರು ಬಂದು ಕೋಳಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕುರಿಯನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ರಕ್ತ ಹೀರುವುದು ನಾನು ಸ್ವತಃ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ನಿಲುವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆ. ಎಸ್. ಪ್ರದೀಪ್

*

*

*

*

ನಮ್ಮ ಮುಂದೇಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ?

ದೇವರು ಇದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನೇ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾನೋ ಅಥವಾ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಂಬುತ್ತವೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಚನೆ ನನಗೆ ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ಇದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ?

ಕೆ.ಆರ್. ಪ್ರೆನೋಡ್

*

*

*

*

ಹಿಂದುಳಿಯಲು ಕಾರಣ

ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ದೇವರ ನಾಮಗಳನ್ನು, ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಭಕ್ತಿ, ನನಗೆ ಅವರು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾದಂತೆ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಗಮನ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆದಂತೆ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಸಡಿಲವಾಯಿತು. ನಾನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನೂ ಕೂಡ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬಾರದು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಹರಡಿ ಭಾರತ ಹಿಂದುಳಿಯಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಜಿ. ವಿಜಯ್

*

*

*

*

ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ

ತಾಯಿ ಮಮತೆಯ ಮೂರ್ತಿ, ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೇವತೆ. ಅವಳ ಸಹನೆ ದೊಡ್ಡದು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಉಳಿಸುವವನೂ ಅವನೆ, ಅಳಿಸುವವನೂ ಅವನೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುವವನು ಆ ದೇವರು. ಅವನ ಆಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯೂ ಅಲುಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಿ. ಡಿ. ಹರೀಶ

*

*

*

*

ವಾದ ವಿವಾದ ಮರೆತರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇಲ್ಲ. ದೇವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು. ಅದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆ. ಕಫ್ಕಾಟರ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಸಗು ತರುವ ವಿಷಯ. ಮನುಷ್ಯ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ಬರೀ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು. ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು ಏರಿದ, ಅಲ್ಲೂ ದೇವರು ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುವವರೂ ಮುಖ್ಯರು. ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ, ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಾದ ವಿವಾದ ಕೇವಲ ಫಲಹರಣ. ಬದುಕನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ.

ಎನ್. ನಾಗೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್

ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ. ಬೈಬಲ್ ಪ್ರಕಾರ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಜೀವ ಜಂತುಗಳ ಜೊತೆಗೂ ಇದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸುಖ ಬಂದಾಗ ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟ ರಮಣ ಎಂಬ ಗಾಡೆ ಮಾತು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೆ. ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಎಂ. ಎಂ. ಪೂನಣ್ಣ

*

*

*

*

ದೇವರು ಒಬ್ಬನೆ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೆ. ಅವನನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ನೀರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೆಸರು ಬೇರೆ ಆದರೂ ನೀರು ಒಂದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು. ದೇವರು ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವನು. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಜಾರ್ಜ್

*

*

*

*

ನಂಬಿದವರಿಗೆ ದೇವರು

ನಾನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನಂಬಿದ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಯ, ಭಕ್ತಿ, ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನಾನು ತಿರುಪತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದು ನನಗಾದ ಅನುಭವ

ಕೆ. ವಿಜಯರಾಮ್

*

*

*

*

ಒಂದು ಶಕ್ತಿ

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರು ಒಂದು ಶಕ್ತಿ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಹರಡಿರುವ ಶಕ್ತಿ. ಮಾನವ ಈ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು, ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ಬದುಕು ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದರೆ ಬದುಕು ಬಗ್ಗಡವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತು ಕೊಂಡರೆ ದೇವರು (ಶಕ್ತಿ) ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ

‘ಯಾವುದು ನಿಜವೋ ಯಾವುದು ಗುಣವೋ ಅದಾಗಲಿ ನನ್ನ ಗುರು’

ವರದಿ

ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಈ ವರ್ಷ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸೋದರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಜ್ಯೋತಿನಿವಾಸ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದೆ. 1994ರಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಘಟ್ಟ. ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹಂತ, ಈ ವರ್ಷ ಮಾಸ್ತಿ ಯವರ ಶತಮನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು, ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆನ್ನ ತಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸದಾ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಸರಾಂತ ಲೇಖಕಿ ಡಾ|| ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ ನಿಧನ ನೋವಿನ ಸಂಗತಿ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ‘ಬೇಂದ್ರೆ ನಮನ’ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಾಗ ಬೇಂದ್ರೆ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಮುಂದಾದ ರಚನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಾವ್ ಅವರ ನಿಧನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮೀಯ ಹಿತೈಷಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿ, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ರೆ|| ಫಾ|| ಮಾಣೆಜೈಲ್ಸ್ ಅವರು ಈ ವರ್ಷ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗ ಶ್ರೀ ಡಿ. ವರ್ಕೆ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ,

ಅವರ ಮುಂದಿನ ಬದುಕು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿರಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಂಗಳವುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಶುಭ ಕೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪೊ|| ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ‘ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕಾವ್ಯ’ ಎಂಬ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ರೆ|| ಫಾ|| ಮಾಣೆಜೈಲ್ಸ್ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷವೂ ಡಾ|| ಅ. ನ. ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಡಾ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೇಪುರಂ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ (ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ನಗರ ಸಭಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾವತಿ ಎಸ್. (ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ, ಜ್ಯೋತಿ ನಿವಾಸ್ ಕಾಲೇಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು) ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದ ಕವನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ನಟರಾಜ್ ಹುಳಿಯಾರು (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಎನ್. ಎಂ. ಕೆ. ಆರ್. ವಿ. ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಕಮಲ (ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು) ಅವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದರು. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಯುವ ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಕವಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ತೀರ್ಪುಗಾರರಿಗೆ ವಂದನೆ ಗಳು. ಕಥೆಗಾರ್ತಿ ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮ ಅವರ ಮಗ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ವಸಂತ ಅವರು ಈ ವರ್ಷದ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಇನ್ನೂ ರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ

ವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ 'ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ' ನಾಟಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಪರ್ವತವಾಣಿಯವರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು 19 ಡಿಸೆಂಬರ್ 1990 ರಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜ್ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 'ನಾದಲೀಲೆ' ಎಂಬ ಗಾಯನ ಗಣ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಹಾಗೂ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು 11 ಜನವರಿ 1991 ರಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೀಡಿದರು. ಈ 'ನಾದಲೀಲೆ' ತಂಡ ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ವತಿಯಿಂದ ಡಾ|| ಎಸ್. ವಿ. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಅವರಿಂದ ಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 17 ಜನವರಿ 1991 ರಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು 31 ಜನವರಿ 1991 ರಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರೊ|| ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿಯವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ 'ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು' ಹಾಗೂ 'ಮಿಂಚು ಹುಳುಗಳು' ಪುಸ್ತಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೊ|| ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ 'ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕಾವ್ಯ' ಮತ್ತು ಡಾ|| ಅರವಿಂದಮಾಲಗತ್ತಿಯವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ 'ನಾಲ್ಕು ದಲಿತೀಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳು' ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾದ ರೆ|| ಫಾ|| ಮಾಣಿಜೈಲ್ಸ್ ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಆಭಿನಂದನಾ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರೊ|| ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾವ್ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ರೆ|| ಫಾ|| ಅಂತೋಣಿ ಕರಿಯಲ್ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ಪ್ರೊ|| ಎಚ್. ಡಿ. ಎಸ್. ಕೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವಂದನಾರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಶುಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು

ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಹಿರಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜು ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೆನೆಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

1. ಪೂರ್ವಾಪರ - ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ
2. ಸಂಪ್ರತಿ - ಹಾ. ಮ. ನಾಯಕ
3. ಮಹಿಳೆ - ಸಾಹಿತ್ಯ - ಸಮಾಜ - ವಿಜಯಾದಿಪ್ತಿ
4. ಪ್ರಬಂಧ ಪ್ರಸಂಚ - ಧಾರವಾಡಕರ್ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ
5. ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ - ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ - ೧
6. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ - ಶಾಂತಿನಾಥ ದೇಸಾಯಿ
7. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ - ತ. ರಾ. ಸು.
8. ಕಲಾ ಪ್ರಸಂಚ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ
9. ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಸಂಚ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ
10. ಯಕ್ಷಗಾನ - ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ
11. ಕರ್ನಾಟಕ ಕ್ರೈಸ್ತ ಇತಿಹಾಸ - ಬಿ. ಎಸ್. ತಲ್ಲಾಡಿ
12. ಬಸವಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗಾಯತ ಧರ್ಮ -
ಹಿರೇ ಮಲ್ಲೂರ್ ಈಶ್ವರನ್
13. ಚದುರಂಗ, ವ್ಯಕ್ತಿ - ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ-ಸಂ|| ಡಿ. ಎ. ಶಂಕರ್
14. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಕ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಎಂ. ಪಿ. ಮಂಜಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ
15. ಚುತುಗಾನ ಲಹರಿ - ಪು. ತಿ. ನ.
16. ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಸಂಚ - ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಕಾಮತ್
17. ಸಂಜೆಗಣ್ಣಿನ ಹಿನ್ನೋಟ - ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್
18. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಥೆ - ಪಾಟೀಟಿ ಪುಟ್ಟಪ್ಪ
19. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯು ಡಾ|| ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ನವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಐನೂರು ಉತ್ತಮ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತವರ್ಗ, ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಒಲವಿನ ಕವಿ ಡಾ|| ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ 'ಡಾಕ್ಟರೇಟ್' ಬಂದದ್ದು ಸಂತೋಷ. ಈ ಬಾರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕವನ ಸಂಕಲನ 'ಮಿಂಚು ಹುಳುಗಳು' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡಾ|| ಪು. ತಿ. ನ. ಅವರಿಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಅವರ 'ನಿಲುವು' ಕೃತಿಗೆ ಉಡುಪಿ. ಎಂ. ಜಿ. ಎಂ. ಕಾಲೇಜಿನ ಇನಾಂದರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರಕಿದೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ

ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಗೆಳೆಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ದೊಡನೆ ಐದಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಎಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳು.

ಕವಿತೆ ಜೀವಶಕ್ತಿ ; ಹರಿಯುವ ನದಿ ; ಕೊಳೆಯುವ ನೀರಲ್ಲ :

* * * *

ನಿರಾಶೆ ಬದುಕಿನ ಅರ್ಥವಲ್ಲ

* * * *

ಕವಿಯೇ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ವಿಮರ್ಶಕ

* * * *

ಒಲವೆ ಬದುಕಾಗಿರುವಾಗ ಬದುಕಿಗೆ ಚಿಂತೆಯೇನು ?

* * * *

ಸೇತುವೆಯ ದಾಟುತ್ತ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು

ಎಲ್ಲನೋವನು ಮರೆತ ಬದುಕಿನೊಳಗೆ.

ನೊಂದ ನೋವನ್ನಷ್ಟೆ ಹಾಡಲೇಬೇಕೇನು ?

ಬೇಡವೇ ಯಾರಿಗೂ ಸಿರಿಮಲ್ಲಿಗೆ ?

ಕೆ.ಎಸ್.ನ.

